

D + w n - i m a r % k m m u l l ğ A b d a r r a % + m M a u l a w +

Vollständiger

Titel: D + w n - i m a r % k m m u l l ğ A b d a r r a % + m M a u l a w +

PPN: PPN621223093

PURL: <http://resolver.staatsbibliothek-berlin.de/SBB000017A600000000>

Erscheinungsjahr: 19XX

Signatur: Hs. or. 9876

Kategorie(n): Orientalische Handschriften

Strukturtyp: Monografie

Seiten (gesamt): 185

Seiten (ausgewählt): 1-185

<p>دست سوز باوره اولسوز من است ناز که حسرت و پرده بوسه دل سوز و حسرت گزیده اخ محال دشوار چه دو نامزدین</p>	<p>ما غنی تار خنجره صد سوز یاران محروم داغ و گل برده صفین او ان بگرار کرده هر چه گزشت رایش بگردین</p>
<p>۳</p>	<p>خسته او و قبله من دیبا بن دنام ایامه و کام اغیار بن</p>
<p>ناملت باو کوسم کو تره تا که تو بوزام من وی در دوه تشیغ باوره حیرگان جسم بو</p>	<p>دل ایرتیم دای و نو تره تو بود و و من وی مردوه بل وی جسم خمی صبه لامان کم بو</p>
<p>۴</p>	<p>هر کس جنبان بهو و لای من چشم چینی قمان زو مینوس کن</p>
<p>دل تم گرو کم کم گزیده کاوون صفین هوا کا مرگ زامدار کاپیت لال بام بچینت حبسته خفته من و تو بلاد زامان اورون</p>	<p>دین کمر ناسمه هر که زین و لایان پنهان قاتل دوا و تدبیرت بگردن پر زام چینی نه ستمت نه چشمه حیات او مان ورون</p>

خیال خاص اینه تو کردن بنا
 تا چند سوات دو اولی بیاید
 تازه و آنکه عشق منزل کرده
 خصوص وی حسته خسته زخوی
 موشت نتوی کاخ دماغ فزان
 که بود جبین نراکت چنین گل
 که بود جنج خندان ناز هوا دور
 که بود پیکو طرز ام نسرقتس
 ار استگارت جودر دامدن
 بنوت رخت سخن ز اما آوردت
 بی چیز تاجات هم معلوم بین
 بلام یہ رویه ابتدا رشتن
 دخیل سر سخت به هر بکر بازی

بیجان مبنو جیا و مردن
 ببری و بنا لیکان تسم کن
 هو سبای ماثره بال دردنا
 گفتنی نه بجای مرده جوی
 ورنه چه خیرت قائل دیار کن
 چشم بود ابو بنار دشت طر
 بر این بر این جو پر ریش و
 یک بولک سراسر اوز این گفتش
 دواى غلصی و تدبیرت ایدن
 را و به بهیل مرد او مرد کردت
 صلحه و انکس درینش نمن
 حلف شده تا و یای عشقش
 نازی صلر سر بر وجه تیر اندازی

نه دله بر ضق کو نه پنجر را
 مای لذت دارو تیر و شون تیردا

۵

جبرای مولت دور هر چوت کرد کرد

پنجه شادیت جبهیخ بر آورد

ایسه آئی تالی و قین کردتی پیش
 باری آرمیت کردنی کانی
 ترس سبب ما رحمت جلالی
 کای نالای ماچی گیرت ناوردن
 من دروم بی کاز نار دلیگرن
 بی شیطیش هر سر قارش و فانی
 در برسات دردی دردیو تر حنی
 امانت اودیت بالا عطر طرز
 بل دل دیش کرو میت کاز کش

ابرسته زام لابررت پاپیش
 طلات زما کرد جبه انصافی
 جور دبران مینه نرای من
 بوی شامه ایش عشقت کردن
 هر از نامم زامدار تیرن
 مزه قی لذت جفاش صفای
 بیو ما چون آخ بی دردیومنی
 عرض کرن جباری و صد سوزیز
 زور دو و بازوی غره و ناز کش

پیانے پیانے دله تنگه نهر خندان برو بخاک غننگه	6
بردش د خاک کرد بخش و گرد	ترسون اردن قبل سرد
وقت تا شا آور گزیدم شمال بشا نو گردش ندیدم	7
بیایم ز وفا و منوشون چندی رحمت و بیانی می گواید گرمی کز آن بزم همیشه کم نین	فردی نانه اول و نیمه کده کن کوا دیده جگر سینه برجه تا و هر اساسه همنه به لام جم بین
چه اجدعت کین که صاحب شرط چه اجتنابی وی کباب تون	تصدیت ۸
خیل خانه کیفیم هوار بزاوه دلگه سرش دیم رزاده نزرعه هستم شسته بر دوه	هناسه سردم ندرل خزاوه دیشومه یفت تم آیکزاده جوی چیه شوتم هم یخ کرده

نشہ و خفت سخت اماں ازین
یا شنوی مری دیت ازین

۹

آہنی تو دلہ پر جہ در د

آزیم گردن بوری بیکر د

غزین قدرش نگا بدارہ

چنچہ زید ویش بن آوارہ

فزارش بنو لاورد در
صبحی و تیری شش کی حد نغ

۱۰

در مان زامان بے قرار کم

تسکین دلہ پر جہ ضر کم

پیا بے زبرد دو دیدم ساوا

نا ملت کیات ولای منے یاوا

کڑہ مری دیت اظہار کردہ

در و نت و کل جوش آورده با

کلنا تہ زام کورہ در و نم

دیونا تہ در دلہ پر ہونم

دک بے بلد با کی پیش کرکیم

غازی ساتھ راحت بودے ویم

سخن حکم زوض و مجرا نم وردن اجار کره تویج نام کردن	"
فرد بی و طوقوشی نگردنم نوستاش آدیج کردلول سنخه هوار سرام و صر آوردن دسر برزانه اختم بدو و بار	منندن طاقت فردان کردنم در فلک کردش ندانرو بخت آرزو دیدار یار نام کردن بگیلون چینی ما مضر دان و شاد
وروستاش نریج ندینی بار چند جار کردش اندیج چون جار	"
سره تا تسمیت سیرسی رازان نالہ فرما در زامت سخنان جوق جوق سیاهل ششی بی ایلخان	نوی گراوه لب نازان و سیروی دمای کوچ بگون بختان چون خض دلان دلان برداخل

۴
 سراسر عرضم من لا بکرو ۵
 مالانش هر چه در دواو کارک
 هر سمتی لا بد چشش
 کوی خیرت بر امسال چون جبارک
 وختی چون سالان و در دست آورد
 هر ساکن چشش پریش نمانک
 ندیده شادی دیدنش تارک
 جوشش بر اصبون شار زور دل
 و از آرش سوزد ندماغ دم دم

خینانی نه دلاک ناله و رده
 هر دو هموار گش مافته دارک
 مالات و احشام ویت در نش
 تالا سراسر گئی ایل ز مالان
 پریشانه دلاک لور یای آورده
 چنج تالان بردان جو او در آمانک
 چه آشنایش طاقت بزارک
 سیروان هونا و در نش کل کل
 طاف مروت سر آو هر چه نغمه و خم ۵

<p>منمانا چمنخ حسن سیتش نرودی طاف بدم چند بتی ماما گنوشم گرمه سیر دل سیا سایشن مالات شادیم یکسر قره کرد سیا مال عیش تنخه تنخه کرد منج باره بر منده هوارا</p>	<p>عدش پنوش شستی کرده هوای مازده طاف برده بهوشم آبی بستم طغیان ویران مالیشن کوره سوچایی درون پر در گزده ریشه بای هتانا سرد ههتا و مال یاوان هوارا جار</p>
---	--

<p>۴</p>	<p>حورکه سر اهل خیم به شمارن خیل خاتم بر ریج تا خیل او خوارن</p>	<p>۱۱۳</p>
----------	---	------------

<p>خالو کم ترسان مانا تا ویر تو سه کلان و جوی درد آور</p>	<p>مانا تا ویر مانا تا ویر بهار هوارا بر د سنر زین بر</p>
--	--

۴

سوزۀ یاد خط نزن لاند
 صب شوی نسیم دست صبر
 چون دوزخون پری خاوران
 صفای سیرانگه طه سر مردان
 چنچ فضای کیف برگ صدان
 من خود وجه تو چنچ مرده مرده
 اسسه پنچیر ماوروم بریت
 سونای رزم مادی و کانی
 صب نجاسوسکه مده سر بزبان
 شانای و پیل لوطی در منزل
 خارا و خان طاق قول لول درده
 درستی و ملت قضا و خیال طو
 دش دماغ دلش در شکل شده

صلهای بالای حال دل ملد لاند
 بوی در کمر کشند بور کمر را
 تم جم با نروی آوان تا ویران
 منالوچه بزم جبرگه ما مفران
 سملوی سزناضرنپای در بادان
 هر نام نخیال سال ویرده
 دست طیار مکر و چون که مرچون
 مانه و ضنات سیتقه مانه
 چنچ سومای خورشید شوق مرده مرده
 موسوی سرتل کارخانه مرصل
 چنچ نکای دلبر هزاره کرده
 نار و ناله و دود برق درعه و بر
 پیوه بر حسته صد سودا پیوه

خادواد چ پنجر چشم و نگاهه
 صنمات و بید یک سده اونا
 تو گل گل گل چشم مکر دی
 مکر تا شنوی من سید کند
 شتر تر بار اشته ز ما بخت
 هر لاد همش مدای دوش دیده
 باز ره بر تاف بوجون تل مرد
 دما اید دل کرده پنجر حاشا
 لرزه صد طرزه سوزه دیارک
 شنیای همدلان و گوشه نورد
 شادی و شای همش هم دغم جبه
 ایسه و اناس حریت هر کاوام

تک مداین ولای کوی آتشکاه
 یک بیم چو سگد قله قزاقه
 پانز پای ریز استم سور دی
 دو حاجه چقال مینای نزوی سگد
 تقها زینکیا کله فیه کل من تک
 هر سگد پادشاه دست داده
 هر بر ربه نو هر د مهر د وینه گرد
 هر لاکر دیم زعی تماش
 خنده شکوفه نامان داران
 بخش می چین چین دروی چنودا
 چوی جبه لامان کم بیه هر خم بیه
 لادل و بد حال آرد لان ماوام

نه آویز نه هوشوق نه تو دیاری
 س بوبانه زام بنو کار کا

۱۴

چه کام از زوت شگایت کردون
 رو کردون اولار دوس ویرده
 واکه من تشریف حضور بردی
 چه ناماے دیم خجالت بارم
 تو خطت بزرگنای سودی
 هر وزیرت مزارت اما
 زوان بی تاریخ بر چه دهاده

کام تیر به فلک مذاات ندرول
 چمنه سجیدن زام دست تو کرده
 از ز تو هر چند به میا کردی
 من تنیای دیم مدد از ارم
 ای به وفا دیم راحت و شاینگ
 ارجسته خسته زویش نفا ما
 ردون و سوز غس ایر نماده

به این جو شتر مرزغ از اداس
 و سیر رحمت ابدی شادینی

۱۵

تشریفیت و خیر باد و لامان
 و حسیاک نامر از طیران دسازک
 پیچ بدان چینی زمان کار کا
 من تحکایت ازیر به میل
 بود از انزه خم بدین و باد

ماموس کی سر ایل شیرین کلدان
 نه سنوی بدکار نه بوی بدوازل
 شتا وان چمنه سیل دیده چینی
 تر نه سرگذشت سنای در ریل
 ساتی به ویمان بنشین و شاد

نظام	تا فلب دیان لای را گزرد بویخی حشیش تا نه شریه سردا	کافه ۱۶
------	---	---------

آمان می آمان تن و جا است بند پای رشته و برن تون	دل و دیوانم همش و است چون گفته کاران دشون تون
--	--

معدوم	تن چون سانسگ نپناه ران پای شکسته در دمای یاراک بن	جواب ۱۷
-------	--	---------

<p>آی آ سی سراسر اقیاش کرد اظهار کرده بیت پری آمانی طر گویا جلالی تو دلای من آمان هر جنسی جنی جنس دشمن گمان از دشمن گمان دل تنگی دل دلگه نیش خیلین بر شین آو الوده خم ادر خرب رود آون و او بید اید کولید کولید</p>	<p>همی نظام نزام نامت تو لار بد جنی کره گرم زائمه شکل زور آوردن پیش سوری زان مزانو هر کس چه هر فان کیلین بی در داو بی در دنج او خج ندینم چشم الایم نین بن آون آف و داخ اید مناسه سرد آو بر نا و تا و تا و اید اسرین چون</p>
---	--

✓	ملاقاتان نظام سرمردن کام ویرانه شان اودان کردن	۱۸
---	---	----

اشو دیارن با لکم بخرمن
صدان زیل و بم نیت صد طزن
موش بهوشن نام قامت قاف
عچی درنگن سا مکر درنگ
هر طری بی بدیش بگرد ازی
بجو شو هر سن ز قد ناله ویش
هر مقامیوت جگر تاون بو
آر صد آی در ده خیا کشش بو
همی پیشوی هر س همی شیوای قام
من و طروش صفا ی کردن
ساد صا حب ز شکر کر
جدان هر کرد و صدایون

زائله سمطور کلم و گرمخ
خفتش دیشن جسم نام فزک
بور در ازین میوم ندر ماخ
فدا پختیم بی پا و روزنگ
گیر و نذر ون هر سازی گازی
بنوشو هر کس و پیاده ویش
طفه بخاره دلاک لادون بو
هر طفله که آسا بلکم هر دوش بو
همی عقد هس همی خیال خام
هونی یک ترین تا در وی مردن
تعلیم در آی فسر و نغمه
جوان هر دردی و نایون

۱۹

اشو و هر حال شو سر و برد
خدا سمره سحر جیش لرون

۱۹

روشنی دیدم سرمایه شریتم
چون و چون و قام لستوی دل

مزه بزم کیف دل خم و نیم
دقام هم جبرگم بدن و چلدا

<p>مزرعه خارج ان سیم کالان اگر سنگ بسا مکر دش و گرد سرا پای تنش مارا گسته بو</p>	<p>تا قی من جگه سر سخم بالا ورنه من بیطوره کیم جفا و درد دک اجل و دام بجرال بسته بو</p>	
	<p>۲۰</p> <p>سیم ننوشا می بیاله " مردن ایته من سر شان دلق سردان گردن</p>	
<p>درومان و تاسی نه اشانه نازک ترجه ناز جای نیاز کم بگیلو و هر دپای سارای چولدا بر قات و شک پر ترا مته</p>	<p>^{بیمه} بقیه کارخانه استای بغدادی سفنده ترجه رگ میت گاز کم چنچ کونک نجنون بدوش و کولدا جارجا بو گشت در دنما مته</p>	
	<p>۲۱</p> <p>شتری مناسم چه سرد مار ش زوش چنچ بیدای نه سر سزار</p>	
<p>مردون مدوم و و کاز سندا دما ختم نه برج بی دما ظمن ویا هو یا هوکی ریاضت کشتان چنه زیا تر مازم وز لیسک</p>	<p>اشو هر خمن مانه کمیندا دل نه گردلول بی پردافین ساده ویش و عشق مولادرین پر پاره میوز لیل و خلیل</p>	

بے رنگ درون جوش کل و کف
با بیودش و شس سوزده صد است
بونا تروه بودا تر و ۵

تکینک کزه کف و دوف
کزه نوزای طرز شیرین آداکت
خاص بنیر استیم و آیره

بنا کوه سوزده
کف کل و کف
بونا تروه بودا تر و ۵

مل امشو خان کسوم نال کلک
شا سحر چون بوگر اس فلک

در دار الاصل کوه
ستاره منقول تحصیل
بوده و کوه سوزده کوه سوزده

برده

۲۲
ما شمال چند جبار را طلی کردنی
نه امجا امی چون آوج را ن
ایه تنوبیه نوزب سجدا
ساله تا مل کر بدیه در ک
بر جیش من بزن سعد ابرن
بول کردن و سر مرفت طاردا
مساره طاله عینت کماز که
مانه گوشه آوج خانه شرفدا
طلوع و ضرب صب ایوان
بان مجوبیش سر تا د امان
چین گرتن و روک پیشانی چون

چند شرف ولای بار آوردنی
نه از نروینه دگر یارا ن
چون هر مناسم داویدردا
آنا سرینی آسمان ر
جه گردین بر جان شرفنا کترن
خصوص و سر سخت جرفه چاردا
خوار شد که آوج برج ناز که
نوز اف تیشن و هر طرفدا
مساش ثبات در ده داران
جه وینومه در دفتر اشکان
چون زنجیره آووشنوی نسیم

وینه کوی جناب آب حیوانی
 شو و خد متش و حرمی سر دوه
 دیدت دانه رت رت تو ندورده بو
 دینه حرم فدا رضال الدت بو
 برسا کون عرض کر قتیکه دو حیل
 دمار آزار تو شفته بی
 پیشه جیش آریا وه
 جارجار جه نالش مفا میاره
 ژار حرم لسان آزی ریم وردی

آدیش مهر و لال یما نی
 و خیم شمال وی گشت در دوه
 و دل جه دما و ندگر و برده بو
 و اچه کفارت بترن بدهت بو
 بدیه ترنگ جه شومی بین کیل
 تا چه باندا بی کسی گفته بی
 ارسنده بی جه گره زین لاره
 مدینه گاه بیخ زره گاه نامیاره
 فلک داغ و دل حبت مبردی

سر وقت بندی رای فرمایم
 الرضا من و سن فلک دارم

۲۳

آوه لوای اضر آوده ناما من
 جارجار تر دیدن بالات محال من
 بدیه و لاده بو نیوت ساتی
 گوش دره لادی منت کلازکت
 منزل بی یایان آره ضرورت

آرترو دیار و اده لوامن
 حور لته کده صلوات نذر والی
 سادلم و شن کر بالفتا ت
 بابو شنوی شیرین ازکت
 اضر سفرک راه خیا حورن

دینت ترش چم میلیت ترش دل
 کز انز جنج بو آی دنیا ی بادی
 منغ شوی نالم جوش آورده بو
 یا ناسته برسین دیدم نفسی
 جینت ز حمت نظام کیش بو
 یا کرده بو صردیوانه مهر تنگ
 پله پیل بی زوق ز امید و تیرت
 یا خیز تو دابرت و دل مزه مرگ
 یا صرده برت صردیوانه دلگیر
 یا نذابت تو ز گرد هالاکت
 تو بوسه جمنغ منغ زود ویردم
 چیکرد بی حریت شانصهره نزد
 تا فلک لیمان دهبانه بو
 آفر صفتش دای دل جینت

رازت ترش کوشش منزل او منزل
 با بیونه بین گردن آزادی
 سنگ اسانت بیدار کرده بو
 نسیم گرده آت برو پکسی
 کف بات و غار شرم ایش بو
 وقت نشانه دلال بی فذگ
 ازار دا بوتای زلف زنجیرت
 بشه ضد نکت دابرنتوی جبرگ
 چه تیر اندازی کرده بوت تقصیر
 پیری سرمه چشم کوه نرفته بالاکت
 و همت نثار محرومیت و مردم
 و ظاهربانش دهبانه کرد
 آرمه ربانه بو باشکرانه بو
 عمر صبارن جاری تر دینت

وز ناستش آرزو تو بای سکت
 کفتن آو دیوان صحرا کی قیامت

صدای و شیون میونندو شمش
 دین قافله که داری میو
 بک در خم خیل ز لیلیم
 تو مایه روح عثمان و علی
 یک عرضی دارون او خرت خیر بو
 صدای مروان تمام قر کردن
 یخ کرد قطار آسان بو پیر و
 سر ز کسم آخ سوراخ کردم
 بور آزه تانای جوالان کسر
 حلقه چله پیش شکسته به
 بفرما یاران باران بدان سنگ
 بیکیای پای در رشته خم کلنگ
 بشو بدودنگ فرسنگ او فرسنگ
 منزل آو منزل تا منزل که "بیل
 گرد سفته" گیان هر اسانگن
 بنو و پاشیل پای قطار کت

تا سران آمان آر مندک هوش
 چکان زینت زینت زواری میو
 فانا قافله چی دادن دخیلم
 ترای تبارت امیر و
 سانی قافله کت ساکن نسیر بو
 بیج مروان ترشیم سوج وردن
 بازش بنام هفت و نش و
 ابجار و سوزن شره جوش دوم
 د بند هر با ویتی جگر
 قیاسه قایش یوسد حتم
 رگ تن تالی تالی داده سیونک
 زینک و لکنه زانده صد هینک
 و از ان نگردن برز پیش بند
 مردیاش بی سفر کرمیل بی
 بلام هر ضاکه جواس ننن
 رحمت بوداره دسته بارت

چه ز یه آوزنگ چینه خبر داران
 میرسو آکرین پر وفاد و بینت
 و اچه مرندیت تمام بی گرد
 یاد پابند از سوگدای سرش بی
 بلام جتا شیر جوش بوته دل
 سیم قال مرسی ششوان بیدار
 رو کشتی بی دگفت سزون گفندی
 بازارش کس ستران بندش بند
 نه بازار اندا و بانگ بی شرم

میوشنا سوش آخر دیاران
 کون تبا رباش سرقا فله نیت
 چیکه پارچی گیان پابند ازت کرد
 ماله پارچه گیانوش سرش بی
 دمه مناسه دون پر چه کل
 آشرخه پاکتا و رنگ و رضاش
 دس منمانا چه لادی بازاری
 کسی منرا چه سرایت و چینه
 عیله و موات و زائله گرم

۲۵

مای نارواج درونم تنگن بی
 قافله کم تا تمام قیامت لنگن

هوای ز سنا کخول بطن
 نشانه نوروز واده و مارن
 ماره طاف صف شاوگه شادی
 کیفم و ادش و شش و ششی دسته گل
 بو ششوی ششیاک تای چندر شوق

بور در در در در و ن خل خان
 یا شاه آمان نامه نگارن
 صب سوسو شش سرش ازادی
 نموشه کله و نیای دشت دل
 مد و ندماخ پیر پیر دافع زوق

نام از پندم یه نامه تو بر
 آئی آسین گرم تا دوا ده
 بین آئی وفا و بی استغنائت
 تا قین باران یا خاوم درین
 رخا و ختی محضه ایش
 آسین جگرش دان و نیش
 او دله و نه پره گلج گورد
 آوسنا استغنائتین و سم ماورد
 ایله بد آئی تا دهرس چمن سیده

یه شحه حیات سرمایه تو بر
 آئی دله بی من هو نا و ده
 آئی گرم سوبت آئی اشائت
 جد بد بختی ویم باورم نین
 دشنوی خیال پاریز می ریش
 چنیش دل آما آما شنه
 من خم می نامه چنیت آملو کورد
 انسان با پروا گیان تسلیم کرد
 آئی التفاته آئی وفا و سیده

آئی دله نازک خسته خانه
 گوش در بشنوه ا مجار بمانه

از زین تن و ایش زامتا ختن
 قاصدک و اچ بی سفر خاصن
 بنیز با تاق آما شان شیره
 سار بود و غم بخت برگشته
 با ساینج قیب هر ای تو کیشو

عینت پای آمام و زنجیر بستن
 روان بود و تر مرش و مناسن
 اید سر خشمش و شک او کوتا بین
 جگر ندیده و هونا و ر شتم
 شوی دینه من و هر د بنیشو

<p>رآنمزانند ضرورن آشوش کردن فره جار آمان بمانه مارو بدن بزاران</p>	<p>ورنه ساچونکه آسانت دورن دل و لایقون آمان صد آمان دل جبه طام زام حریت سرتان</p>
<p>بسیج مبه و تنگ و پیا نشه وه هر کی بگذیم بلبان نشه وه</p>	<p>۲۷</p>
<p>فلک وز خجیر باد ای آمان بستن هر کی چه باور هر چه با رندان رآی آمانی قاصد آرزو ترن لب</p>	<p>تن وایش در زمان خستن خم زده و خم کیش خفت بازان چپ گد در مسای دردی پدیدم</p>
<p>وشه هر چه تون هی شادمانه بیک لیل آمان و تو منرگان</p>	<p>۲۸</p>
<p>نانت بی فرضی دمانه یا وا بیشک مانه نی مانانت رآسنا آگاهیم نینا چند رو ویردن ندیم وچم هیلدکا ماه تو بی واده مصله ظنین آزارم</p>	<p>دیدم نو نام نذوقل سا وا آمرت دلگیر فرمودت خاصن بهدم چه حریت هر ششم دم کردن هر اید نزانل آرزو گیک تو سیرین رآیم خاصه سرکارم</p>

دل ریشک

مرگاه دیم مدل آ و ابروی سوزن
یه سیم آ سرین یه اشرفی ریح

تشنه گمان و لب سودای صبور
دم نشانه فتنه سراوی سردا
چش خضر نامه تو ش آورده
یاوا بی پریم زانده وزارت
سزافون نام فسر و پر شرط
بلام اخر تریا بر خیت برده
بی چش سستانت آدمه گت
زوانم رختی از نش طلب کرد
چس بی بی دیش منای کم بی
تن بی بار کفش خسته تهران بی
چه دوای مد و خاکم و سر بر
معلوم بی دنم حسرت کیشان
تا آ و بر جیال طرد سیران
نام صحتم در نام رفیقم کوس
جو بونه فردم استغنا بیزن

کفنه بیم نه گنج تار کت جوری
شنوی زندگیم آ ما بودا
دک رستگار بیت آ حیا م کرده
ز کار ز امت بیدوای کاریت
یارم دلدارم غمخوارم تو بی
چند جبار ارمار حریت ورده بی
فتوای لوات و الوام و بی خت
لال که بنو جی آتش آورد
گوش بی من نفس طله اش ماتم بی
دل بی منزله میاش ویران بی
ای طمای من باز ائله تو
بی سیر صحت جبرگه تا حضرت
من سیرم محال صفام بطان
ویم چه ویم خالی مویج مد و جدوس
دامانش لاتی و می پرا ویزن

شوره آریدن منگ کردنم سر
فام خدا حفظ دین پیش و غیر

۳۰

فرمات پستنج های روانم کرد
بر شماره و صد تا لدر دین که
ختم سواک های میتان بسته
رژور نیای محراب بنا سینه سرد
جی گوشه محراب فرنگ یا کوه
هونیای های کشر رشتله درای

جلده جلد جام دل پر جود و
بر ترخ صحن بر کفتم بر سر
نیک چون من و وضو و مونا و بسته
رشته گوشه تار ناز خانه دور
وی وضو و نما و وی سواکوه
دانه مر جانی همش بهجوری

په شماره زکر کنه ایش پیش
کافین دیدم بیجم په جیش

۳۱

آر بر اض بو زوانم لنگ بو
فلک کلاک جن چینم کچ بازک
ضای دیمه دل بگرم تاوان
دکا بچه بدن بیس مانده بی
کس برده بی کاه لاریان نظر
آم لاریان آو دل دس دام و را

جه من تا هر رار صد فرستد بر
بلام جیش کردن بدم هر از ان
کار دینش استخوانم کلاوان
کیشک جی خیال ختم فام سنده
فرصت زانا بی ترمیه قاس
خبر بیم همش اما بوردا

<p>واتم چارین مرستون و پے شقلش تا نروی گردن آری تا و ملو که اس سکه آ و گیان فدا تو بود به بله و دن کین گد رگ و دی ویراندا</p>	<p>ساعت ایش سخت لادوی دی روتوی دیم نایچه دله داخ پرجه همون روان ترجه هر س و قطره دود لدلام و نالام حاشات مشکلن سبواسی تو آرزو جی زماندا</p>
---	---

<p>به نهم نکائی مکرده تا شای چسپک و سینه مال بران کرد عا شای</p>	<p>۳۲</p>
--	-----------

<p>قدم رنجه کر هم سره و که فرد حس کر گد خاک جسته خسته یاغ نمانکن زوسو و مر بنیر لسنش خج کل یا صل بویز و غزم سیرا شکاری بلدن مدیو مکروم و جهم</p>	<p>تاتن آلودای زندگانش کرد لابرتخته سنگ الحد سراسی اش آمین و یا بالای شرک تتر درست کر زهر سیره بیجا بلکم او صلا نه ساع جاری نچیر گای ویشن و پاریز کم کم</p>
--	---

<p>خدنک همنی هواد ۵ و ۵ پر یومر گه ترا آ هیام کرده</p>	<p>۳۳</p>
--	-----------

<p>خبر یک صحبت را که یارنا</p>	<p>دله دیارن به قسارنا</p>
--------------------------------	----------------------------

<p>آر صد رحمت منده خدنگنی بلام بد کسی هر چه تا سن بیش سر دوشم در فیتی تو من بازه دین بجران بالاش</p>		<p>شاه گمان نذر دل به سنگنی مانسایه یانه هر شمنه خالص و در سجده پیش خدات چمنی بو آنه تو وصحت گرد پایو بالاش</p>	
۳۴	<p>بلام مادت بروی فقیر و ده چون تیلیه و زام سودای تیره ده</p>	<p>زردی نرودی دل زوقم دیارن کف های شاد دم خارت شکستن درویش آمان کفی نرودی کوف هر پوست و مشت هم بدین یاران که بد جامه پر چه گرد نگر ر له در مرفصن آر صد که خم بو</p>	<p>چکانم قامت کفم خبارن طوفانم گردن کفم کسین سآه ساد خیل جام می و کف خونه بد فرصت جاری بخاران چه گرد چه خاطر ویش هر گز نبرد ایچ با سآه جرگهان جم بو</p>
۳۵	<p>من ناله و تودف آو صافی یارود منی قبر در دینت کردن و آرد</p>	<p>سباه هور هر تکلم جم بی پلوسکه سیلا و امام و جدا</p>	<p>هر چینی نا کا و دما خم تم بی برق و پزیدک "خسراش و همدا</p>

خاشاک هستیم لافا و برود ه
 زانام هم در ک دل کوس نوشن
 فامام جوش درون هلاجم نکند
 نک جن خیال خالوم بزی
 سر مردا که هر د منزل آو منزل
 دم بد عهدیش کرد هوا سنده
 چه بی شرطی هر زانکه سخن
 رحمی کرد حال جسم از نازند
 هر جا چون وقت حری ز مالان
 گنج هر در منج هواش پر کردن
 کا ه گنج سرم نیک و د
 چه گرمی هوای گرمه نوره میل
 دیت آب و نرم دیت نردی م
 بلام شینای تان سر سرته بیگرد
 هر سو بریز آسری نال تاوتا و

۱۴
 درون پیش داهر و برود ه
 گرد لولشن آرزو تو شن
 و هر حال نه بن سلطان و سرد
 دخیل تن خستن و جگش نازکی
 دل آو سون کن سخن آو سون
 تن حرمند به جیا مننده
 دیت یاد زده های نسیم و سخن
 تشریف بر بدیه و بر نازند
 سیار تار یک جسم مالان
 آنه یاتا نکه خالوی تا مضمون
 کا خفتن نتوی خفت و فاودا
 جای تینیش کم کم جسم بین کیل
 دستوی فنک دلش بیدار کند
 بیخ آزار ندد و سالی گردن نرد
 دناله گرم آیدش در جوا و

واجب سفید شدن تا توانا
 به بارینت به در دشگر

درم خستن گفتن هر اید مو انا
 به هر آرزو به به شری دل

۳۶

آجل نیم رستی باقی ساری
 جود ما بختا مر نمانت

من سپیم زانا تو پر مینسی
 هر کوره حسیت شود تو نندا
 ایله دیدیم کم اید دیار سین
 آمشوی و گم یاران گمان
 بوبر به دماخت چون بوی وز زان
 شرط بوتای در دله شنگوه
 مینسی پیش از زنگ و فزاک در
 دین کور محراب لاله خوش
 جسدان هر درون سودا به شو
 جوشنوی ناله شو سوزاری
 هم نم ندوتوز حرم چون جباران
 دایم هوای یار پرینت بو

در دن جباره سوت کیلنی
 بردت دان و قال و فغانه بچوندا
 آرجیوت کم بود و فغانه دارین
 و بار خاطر نازک فزانه
 مدونداغ سخنان قلله خان
 سر سنبون کاسرای سنگوه
 پاراسانکت نگه و دیر
 زینو سرمه گردکه گوشت
 نازجو صفحی لاله سوزده و سول
 سنگ اسانت نبوش سیدری
 هر زال کرد و بله جاپه یاران
 فونسی کسی جای مینت بو

<p>بواجی ہی آخے بے دماغ دارویم ہمردو بودم و سرگڑھ دوا</p>	<p>بلیت برزان بکیر و پریم من ویر ویر گیلون و ہمد آو مردا</p>	
	<p>تاریخ و سخاک چون طریقت دافان چند دماغ سین سخاک پیچ و باراطا</p>	<p>۳۷</p>
<p>سراسن کنش و درون یاد آخے بے سیران مار دم و کلیم</p>	<p>طریقت و آہر جری تو تادان دین بے صفایار ان ہمد</p>	
	<p>یاران گردن سن و تانی تولا بر خیال منہ کن توئی دروندا</p>	<p>۲۸</p>
<p>خس چہنہ ویکہ کار بنوشاد منہ درد و در تو انام وردن سیدارے نظار بوجون نیا و و مار در ویش نے چی چی دغی بوی تاشیر بزم بدرقہ را بر رؤ آویاران بر پشت او پناوہ</p>	<p>ک در گم و خس چہنہ و بیا آزیز و کرم من طلب کردن طریقت و شش بنوئیک چہنہ ستاد بے آمر فرماک آزیز تا وک بل بال بیداف تاقت آویا ب دغ آسا برسوزنانه صد اوہ</p>	

دسی گیر و دی سر صدائی نه پی پی
 نماز انتهای آو سر صدای نه

چون پالمه صاف درون جسمی کیل
 بنا نوز خاص خاص چهره کیل

۳۹

چون و گشادی منج بای هر کیل
 یگج سر کا وان چه سردی بین کیل
 بسدس بی چند ریزه طه ریش
 قوی کول و کول بی زرد آورد
 کوی کردن خاصان چهره ایله خان
 روی حشر هر کردن بگردان
 هوسه نوز زاره کله و آو کله و
 ماجی آوی در درجانش وردن
 دینه عقلم پی ریشه آو او دهر
 سدی پی زلف نازاران
 قازان جو یاران آواته و ازان
 بی لیل آخ آمای چه لیله خواه

ریشو م برد آو هر دشته نوسیل
 بو مدان چون بوی بو فانی لیل
 بل خا کیش کردا و سردا بی دیشا
 ماسا و نسر آو رزان هرزه کرد
 واده و مهدا دیان چه دافان
 بی داده پیر کرد کاوان سر مدان
 یلیلو آسرن سرزوتا و تا و
 یا سچول من بالای آسرن گم کردن
 بسته بر جسم خوی موت زنگله
 زنگله بسته وه چه دانه دارک
 قطاره بستن مکران رازان
 بی آخ داخ نکت دای و آخ داخوه

جسم انان گل گل تازه کردی گل
 جسم سیا و که و ناز دیا که
 مالا سر ستن و شنوی ای لاله
 شمال شو هم بر گره بر بجه در بخت
 هونه سدر جسم و ستا و ندا
 زردی رنگت نو لکت نوزل نامان
 پیر سو بو سید با سامانه
 وا چه پر چه تو چه ویش فراموش
 دیدی سینه خیال بالات همتا
 سینه گلهک بودد صر مند و ندا
 ضایفیش چه گرو برد با
 یگج مورد پریشش و ناسوه
 آرزیز شوخ و شنک برین تان
 فر و ستن آوزید پایا مرد دجیل
 سرد لیده که چه رم جیا که
 بو نو پا یخزشش نامان زمانه
 سید و تم زردی دیر و دل و بخت
 تم طر و مرد ز اخاک کا و اندا
 تالیش معلوم بو ز پائیز آمان
 مای چه خبر کن چه دامانوه
 من دیدم تو عاشق شنوی و گوش
 آ که خا و نین بهر رو پیشدا
 با بوی در و ماورد و روی ماندا
 بای هاشه سرد گنج هیش رده
 سر و ده پریش سوات نرو و تا سوه
 آه سو بجه آه و س رفتارینا

جسم انان گل گل تازه کردی گل
 جسم سیا و که و ناز دیا که
 مالا سر ستن و شنوی ای لاله
 شمال شو هم بر گره بر بجه در بخت
 هونه سدر جسم و ستا و ندا
 زردی رنگت نو لکت نوزل نامان
 پیر سو بو سید با سامانه
 وا چه پر چه تو چه ویش فراموش
 دیدی سینه خیال بالات همتا
 سینه گلهک بودد صر مند و ندا
 ضایفیش چه گرو برد با
 یگج مورد پریشش و ناسوه
 آرزیز شوخ و شنک برین تان

دین دیدت و چشم مداران
 لذت من بود اگر کسی کرد

جلو صلو کمل سستی تان
 ز سستی های مردان ایله خان سران

تا گیران یاران آهوان رزم م
 باجت و گردن خراجت و چشم

۳۰

یک اشودن در دیش های درویش
 روی کا پند و تو بیخ و هر طرفدا
 روی تو بیخ آوله سعدوی بخت
 هر روز سنا ترک خا و شیرین کرد
 عالم گرد و طن در س خیر داران
 خفت بپریت تا آخر نفس
 چه جوی سوز طر آویش چنه
 آو تو مرید چه تو ظر یقتر
 باوره خاطر نابا که کردت
 چه چشم مورگر چون سید واراه

بزمی تا مفردان یار موبت کیش
 باور نوره دلو که در فدا
 روی پند آویاراک طر محمد حجت
 و اینه می دله آینه با خبر
 شون خلو تن نال با آخیران
 تو امهک بو تو زینا س
 دیدت تو ز غیر نشنش و نه
 آو تو بنیایت پر دش ناسر
 اجمار یاد کر هر عیب ویریت
 سرافکنده بر چینه سرمان

بل شو رو بو آو کر م فراوان
 بایت و بابت سیاه نادان

۴۱

<p>کم کم جوایش آورده بریش برود سردان تهر دان برتا مفرد بی پای دل طوڑ داو آماده کرد شمال مشا زشس بی لا و بولا گوشه چاک هر دو رند و جدیس</p>	<p>و تارک تشریف خانی صلح برود جم جم سوسنان لظوق طوق سردان و روی زرا خاندان جیوز لول و رله برزرا بو جمن طغرائی تاناروه نرگس و شمس مد یو لکن آوکس</p>
<p>۴۱ معدومی عظمت تا چند دین چینی گوش در مایه چو پیش سحری نه چینی</p>	
<p>فصد آگاهی درده داران بینی عرفانش ز کاش بنو بی بی بور آرزو میوش نه مانع آبی صبح خاصه و فرصت زان</p>	<p>دله واده صبح زود تارانش هر کسی دانش هم فاش بنو کرفتی دماغ خاص دابو پرداخ جی بوی ییلا بخشه بی بشمانه</p>
<p>۴۲ تودایک و شون چند صبح زود کو چند صبح بد یو و شون تودا</p>	
<p>صفت سردی زات و پرده کرده بیچ نیت آنگ او دیم پرده</p>	<p>هر پرورده نفس گناه آورده پرده بی شرمیت برورده</p>

ستاره لاودا و مانند
 کردم و حامی رحمت و تیش
 ویرد ز انانیش سوسای آوستی
 جود ما جبار کرده ویرد هم
 مرده لایقیش ملاکتی و کن
 مای نای انائی سطر ب مفا
 تا و مانع فی بزیم شاه ساز
 سنوس نزد امانه دلتدا
 هوسای و شرفی وصلی و حضرت

کرمی شوی و شانتدا
 دادا بزیم گرم خدمتک و شیش
 آخی زانای آو حش کرو چنی
 جعالت سخت و خیز خیز بر دم
 مر لطفش بریم خجالتی و کن
 دوش انتظار کت قیاس جای
 مانو تا آبد و زینس مانو
 ریشه و شیر غیر بدو و مهدا
 سوسون پریم چنی شوی صری

برود صد سال انتظار کش
 لذت بر وجه دیدار کش

۴۳

دی من و مارک پنجه تار من
 صبح شوی سوسه نخود کرده دم
 پس طبر کوشم کین کم کم
 خم پریم باسهای پریم بدو خبر
 جعده بر سینه هر تیکه ای

سروخت نامن نو و ما رمن
 و کرده که بد غم و سیر دم
 آئی سر آو سرن در سینه چیم
 جد در کار هستی تشریف بر آو سر
 نمندک طاقت رای پرده دارم

خیال آنکه نازک ناز اران
 اندم خمه کنی بالامایا نیم
 آندیش طره لالا نامان
 لایه دانه اسرین و تا و رزانه
 ی تار اسرین خم کور آوردم
 لیدر نوانی وی چند فرودوه
 رحمت جتاوان خم فداوان
 ترم منی منی دکم برمانا
 آومتا و نرم را اند ملد و نرم
 سر تا پای طفل دس ما در پیدا
 جوانیم پیری آوات سوازو
 و اسرین خجنت خد متد تو

یاد لوی زلف شیرین لغار ان
 آوین و چین صفحه است نیم
 مکره دانه خال نرینه خردمان
 آوتانه دین سونا بیزا من
 سطر بیکمان بالاکافم و ردم
 سادی سخاوی من و دم در دوه
 یاهدنگر من گرم آوان
 بر تون و طاق دانا و توانا
 ضرب کرده ویم و فضا ترم
 سیند بر دم خجنت کرده دم بیدا
 چون فکر فضت پرده زازو
 بو عدالت فضت چیم بو

پرده جراحی کرده ام لا میره
 جلا کجا نوران رو سیام مکره

۴۵

شمال آرزان کردار شسته ز سوسیل
 بودان چون بر لب بیوفای سوسیل

فضت نو پاییز تازه کردن میل
 ریح سرهوان جسر دی بین کسلی

آزیز طافت شی آخر نفس
 بر کنز کز درون پیر داخان
 گزیده سهره سحر می بنوی
 جگر طاره بخن دینه سناوان
 کوهی کز و خیز منزل او منزل
 مای نیوانی سانه زور آورد
 ندونه چیم تا رده تنگ
 چمن نامی تم غفلت نان لم

رحمی که آمان استغنا و سن
 بایه بیت تصدیق سردی ایلخان
 مرادش خالین و دم فهد دور
 نایه سواران گره آمیان اولان
 تا قدیم دوازده گره میان اول
 تفاوت زمین و صف آرز کرد
 بیوفایه حس جفا و فانیگ
 ساسک و جام می و هم و هم

تایک مایه خامیم با نو
 چون جمال جلد جلد نم بنا نو

۴۹

لکله ماسا و دریا قول میل
 یا و ایسم نامه و شس تحریرت
 حاصلش بنو فراسرسمان
 چمن نام فسر دگر و جیانشین
 سانه صام و دم ادب سریز و
 بله سن آئی گین تو نگر با غم

لوحه سار کوله ساری دریل
 اش درون سوز پر تا شیرکت
 وقت بزم گرم باده زشمان
 مسوقه نه بین سنو تو نین
 نشه می ندل آویک مخرو
 می نوشی جسته سن زمین موم

<p>نرّوی آس زین بخشن آس چند فرد معدوم آس فکّه بزم ساقین</p>	<p>چرخ گفت آو حوره بیاد بگرد بزم یاران مست باده باقین</p>	
	<p>یا بالای ساقی وی لادا حنی یا جام جوی باقی وی لادا نمی</p>	<p>۴۷</p>
<p>در دیش هوای فردزستانین حر از نیشن دل آهه ران بی پر بنال وی حر فرجه بان تاو و گلر اسانکه تر</p>	<p>جوش کوره مسل دستا نین وز و و برده آو بت کورده و کای کای بشو جنج یادای و حرای سروده بالا خانه جسم دیر انکه تر</p>	
	<p>گشس هجر کرد خالک تندا آزیزه بو جاری پاندر پیشه آینه</p>	<p>۴۸</p>
<p>عرش من خاک آسانه محمود خدا رضاند نشون زیارت سوادای و سنگون خالاکت دل التماس حسن فاکمه تر کن سود سرمایه عقیده کت و سیت</p>	<p>آیاز ما سرانانه داغ و درد یاد او روات ناسه شیرین نیت نگردن افطار حر کده کامل فایحه و دهام آرسون آرزو حق و لطف و نیش باور و آویش</p>	

<p>دعای رآی در گای قبول گم کردم تو دی چون تا شیر و صدات جفتن باور چه تنخو ای ناله ونه دا یاران بے سمت و غم مله لان بر بخشش بر عشق سلفه داراک</p>	<p>ورنه سن لافا و تاوانان بر دم غن جی سن پنجه پای نالم سفتن چند فردی درون سعدوم زبیدا من ویم مزاران کام نوم کالان کرم دانده دس رجا ای آوکاراک</p>
--	---

<p>تنباسی بر حج برزه دیدار سفیدکاری کرد طاقچه نماز</p>	<p>و حق گوشت ش فرست بزم بنون و لصدی تا میان ویم</p>	<p>۴۹</p>
---	--	-----------

<p>بجای لول لیل کلید کادان گوشه اره نگرش ز غامه کرد یخ آینه گرت تم جار شو آورد منالو بے بزم ساق و شیف و جام هوا و شش کرون توه نوشای می وارده و برده و وارده یاران بدیه چون و توی لونی مویاراک بکیان زینو رحمت پیاله پیاله و دم انتظا راندا</p>	<p>زوسان آری ریت و گرم کادان چه شیرین زگر هر ای طرف سرد بے نگاهای بالای نام بیگرد آری محبوب خاص آری بنیان تاک ساقه بان نین چه سردی دی دی اضر سر مشفق پری می خواران چون نذل شنوی مزه می داراک زوانه کی سوز دسه کی ناله رحمت و روی خاک استعاراندا</p>
--	---

	<p>دیرک با ایسیج نه گد روه جایک ولس نینم دس و سرده</p>	<p>۵۰</p>
<p>پروردگه سستخنی یلبار بارین وقد توانان دیت بار بندگی کرد شون بار کردار ما مفردها هرگز خجالت بزم یاران نیو بیت یننی دستک شد ساری ویت آروا چاک پنش زودت محشر چنی توانان سر مهر برداشن شومن کام خاک کردن و کرد مانا ما واران های نه چی آمان روک بجز هرگز فنا قم بختم مخالف ناندیم راسن کردن گلپه ناز ابراهیمی برز باور آی بیت و حسن سوه</p>	<p>دل را که خست تا رکن چو در چسرای برسی ویت سازد آرگناه رای راس برده نوز بهر نوبه یونینها با بدانه سر شیت بازی آبر عقیقت دام تنگ نیرت یاد او سرور نذرون باور به منسوب تون اینه کرداشن آو بو شرمه مدیو نور دا ایه سینی چیش پنم آمان جفت معصیت جه طاعت طاقم بنای وجودم تجلت آسان صله مناسم نذرون صد طسز نخبت و نغنه بنی و تینوه</p>	<p>۵۱</p>
	<p>سهلن من روزرو سر نورناک آی مایه تصدیع پیغبرناک</p>	<p>۵۱</p>

X

زید تمیت بار کوبج ز نالان
 یقینن سرال نازک نامان
 بی ایند نامه طریک اشکش
 آوسینه سیم ویند آینه جم رنگ
 حسرتا حسرت های به چشید کردی
 نهد و نامه ناش آو نامه
 پوشش آیر بیچم جای نسیم نین
 سطر بیه کارن رساسنگ
 باینر زریخ جام چارشیر می تم
 چه تنخوای آوی بزم خم ویدل زده
 و ورده زامدا طراقت بیزا
 آر نالار متی مندن و طینش
 چون خیال و ماچ بات دشخال
 نید دیانک بوزرا تو منیه پیشه آ
 معدوم خم مایه فاکت بردن

تا شیرش نین اسال چنجه جاران
 نکردن هوای هوارند و امان
 یکزده درون حسرت کوشش
 سنا ز هوس نذل دای خندان
 چنجه جی ویردی پیشه و ویردی
 آب دندان آسا دندان خاسه
 هور گرت و بر دیم تا و لاش نین
 مزوی حالوه تووی سپه کنگ
 دیرن سوارن نوه و سا خم
 پورده آوی چند فرود و دلد زده
 هر چی باندل و چهدا برینرا
 بی ممت لباس کردن بندش
 کانش به کون آو بکت لبضال
 دیرن طرنگاه سمندن پیشه آ
 یا به هروشی دست غلط کردن

۵۲

تو درسته تشریف آرزو گمانی
 صفن و تاثیر آ و حیوانی

بخت

<p>آن یخار هر داغ تر سوزن فلک نگار آرزو و تمنا را صمیم و تاج سره نیت سکرد پوش کلس و دلف تو درین نژاد لفاف قرینه لوات آما تن سفیدش خمار کله یا بر این میل بالارنج گمان واسنه جل کله بر پنه پوش کله مال کمالی فزیاد آوسای و آونده جیاده نشا هم بخشو حیات و برت وزارت نشا هستی منبوه</p>	<p>صد پریم دایم خم بستن کلهک مهر کجا ناکا جبه سینه را دا کام ترشام طهای تیج کیت ندر کجا که مجلس شادی نیاده معدوم آرزو شه شیره فامانی آی را آرای حضرت راویار این برگشتن صیبا دین پر هونا و طر تا صف پیکان پوش کله مال هور جبه سوزن درون پر جایش صد اردف و نه باجه نگرشت بوی جهای طرا دلف و نه وه</p>
---	---

<p>تاکه گنودت جبرف جاندیش پوت کلت ناکا و پد پوش کله مال</p>	<p>۵۳</p>
--	-----------

<p>مارو آوفه لادله سخن سگ هوزو نو و گن رنید هوناد مانه سفر داشتی نر نامان</p>	<p>صد هری چون مهر معدوم دل سزاک آریه و تم دله کاوان بهدم طاقی های هوره آمان</p>
---	---

<p>نازکیش چون نازجه صد برین دیش چون حوصد دشت و تم دارو ب بار خاطر آویرین شیره</p>	<p>خاطر داریش کردینه کس نین یادش ندله از حمت مویارو چه حاجت دی تم دی سئل ایوه</p>
---	---

<p>۵۴</p>	<p>وسن حری بدن چه گیان جای من دسن سید چه بخت سیاه من</p>
-----------	--

<p>درمان زمان در دکه کارم راحی حبه منت بارکم نام و هدیه خاص دوسانت یادا روی بزرگت و جا آوردن بلام بنیایم من حرس گیانیم دل و موبت میرت شادن خفص من صرعی و لیود و نل قوم ب بار خاطر م برایش و خارن دروغ دایم چه هون کیل تون هر وخت دیم و چم شوره بالاکت آه گردوشی و شادمانین ورنه من ایه هون طر و رده</p>	<p>ما مر از نانه شوان بیداریم شادی و صفای دل پر چه خارکم لقد بیت کیش خصل مال آوا غریب نازلی خاطرت کردن کنت یاز به شرط نمانی و زوانم آی تقارفه چه لام زیادن سودای خشم بار آراگیل قوم ب تو زندگیسم پر شرار مارن حیاتم و شوق هوای میل تون بوسم خاک پاک گرد پاکت آه گردنشاه زندگانین قامت سبک بارضمان خم کرده</p>
---	---

درون و موزای حریت بن ریش
همی خاکم بسرسو قاتم با همیشه

۵۵

لقطیم جناب پیر لار من
وردی کلدن دروازه هستی
زانور امیدت ماوردو اولرنز
جو بزرگترین صب آورد آرد
کمانت شفع شیر دیات بو
دی حرفه کرده آوردن جوت
جهنم عدل مزخ بود جسم
چه روسیا یتم گران تر نین
پیر ما آما و پیر میوه
چنی بسته فرس در بار اناوا

پیشینیم هوس زانوجازمن
بالا کرده مید آولدرستی
معدومی کردی بدی هزار طراز
آوکس نزانو ستارک آرو
سفیدت قلغان په روی سیاست بو
بمنو پیری تن نا تو ایت
منه که فحالت خدمت آمان پیم
خدایم آرد چه حد برشین
مطرب بو نظر کیر میوه
زات ویرانه طر کرد آوا

واده سرستی و جوائیم بین

آینه گشت جفصه نادانیم بین

واده پیرمین جوائیم ویرد

ایه حاجه کرد پشیمانیم برد

آینه روی کلان تیغ
روم میدارن
عده ای خضه
نخچه قوسا
میدارند

واده پیرمین یاوانم تو به
نویه تو به خن کردار تو به

توی خاسته جن
و نوار
که پیر
نخچه
میدارن

بلس کلشن نام و سنگ
 تختہ انتہای دائرہ تمام
 یا نہ ہلو فیض آری مولان آوا
 پات بولند سیت فراد
 آہوی تو کن ہلو بوی ناف آوا
 رم کرد مدرا دیا وہ مت مت
 بریش کرسی و لک ہمت بتاخ
 جوزہ سوزہ ہر فیض تو رو
 تراچی منہ پیر افتادہ دلریش
 مایاران میل نہ نشاں بو
 یا شیخ ہر گادان در دکہ بی

۵۶

ترزو سر سو باغیچہ خوشک
 نہ دست نہ چی طوطی دمای جام
 شاہ باظر لان لان مولان آوا
 بے کرد کہ رم دیر سدا و
 تار بے نجلو گہ سیر ما و
 بے ہر دبار کہ تو کھیش بست
 کتراش سرد ارلا نے بے دماغ
 گردہ نیای کا و لطف تو کرد
 ایہ چنی میل آزی نام ہیش
 پیران شیر طوف جو اینشان
 سر و سر گیان ہر زان زان خیا

جو بے پیر
 کا فتنہ پیر
 کا سر پیر

بے چیش میل لیل پریش محال
 سنہ بالغیش صد ہزار سال

۵۷

درد و بان در دزام کل کار
 آری یہ چیت کرد تیش نیت آورد
 رہیچہ دیرم ہم نا اور آوہ

گرد جہ لام جم بے ریش نیر
 دردت داو در دعت ماتم کرد
 مالا ناوشم بو تمنا دہ

<p>دعا چشم وز خم چه سپهر آستانم بر گش پژه جبرگ دور آوارم به پیش ندور با موسی بی آ صو در نه سرخیل نازک آندانم بینای خیال را گش گم کردم چه که سوینوت تالیبت کاری بو</p>	<p>آرت مطامن آطفنا وندم تقویند بند ریش دل صد پارم حافظ تر عشق مستان یا هم اینه عارتن و ظاهر آمان تریند نازکیت جسد ویردن دین بدردش ناری بی بو</p>
--	---

<p>۵۸</p>	<p>صفات خجالت دان و جام جسم دین بد مرعس دیش وینو جسم</p>
-----------	---

<p>تا که سر انگشت غصت نتوی دم صدایه دایانان ولای لای تا آولا و ناتا آ و مزه شیر چی رایه بریان بو رایه جفتن بز یازده تریج سر خوش آمان چم بی بینای ندید و رسید ا قامت صد قلبت وخت با ختمن امجریا دنگ دنگ مجلس میرز با</p>	<p>خ لهوره در دتای و سرازه خم بازیت بی درون هر یک ولای تا کی نفر کشن آبی صد آوتا شیر هر طغی بیک بی بشیکه خفتن ولس خاک بازی کر بید رایه آمان تا بقفا و ه بیندش به دید ا قضا و قهار نه بی تا ختمن بی مطرب سازت اف چه بر سر طرب</p>
--	---

با کوره زارح بلیس ز

دایغ لویای ویم ندل ناز

۵۹

داو کلد و داو معلونه شین لیم
دماکی ویم پریم، کچکس وینه ویم

هر آوردون چرخ تا آورد برد
داینم خسرو شیرین و ممد ا
شهرت نامه نام صفتش کزین
ساله گرد آرد یاران نامشرد
صدای اساو چی میوه ساید
مرکاتع زانا چرخ و روده
نرسد رستی کشت کیر یا بو
نیا و ابرضا و دانش بر آوده
فدات بون آمان سا پر گر بای
آر صد کشتم اخس کار شن
بلدم بل تتر شیده کرد
حیفن ترمیر آوسر جوی باره بی

دس آوردس گنن تا حاتم آورد
جام داوسر جم و ستر جدا
گرد و کاسه گل کاسه کله که
مدوم ندماغ آسیای چکیرد
آسا و مالین نو بن سادی
چنیزه اران دانه آرمیج مته دوه
نجوی چته می آوند ریابو
لاق نین بر دیش بر آسیداره
وسر کشته ا پی بی جوی می
هفتد که اخس ز و مار شن
بی آخس و ده داناوی ورد
و هر کس و قدر کفاف داده بی

۶۰

من کشته روزد نامضرا دم بو
دایغ روسیای مامدر دایغ بو

<p>مژگان جوش دی گردنش بزرگ می خانه صفاش غیبی دلگرن بے آهنگن تار طهوره آمناست الودای کاش کاش کاس ماده نونین مهورده گلنگ صدره امتارود پایست چون جام کج دارد سزیه سودیدار بنهان شمس پیشانی بنهان ز شفق بادگه صافدا و شفقم گردوی پیرهن کارک</p>	<p>مناره صدای صدای صد طرک می نه خشم چون شوق نه خم ایرک لوله طرک ای و شش و شش بدو مرحبا لباس طاعت پوشان ساعتی سا صد جا روزت نازو طرت و روی خال خال حسین سزاو ستاربت نشو طره قطران هدایت بنای شوی کشتن فدا همی اهدال می عید خیزد و نیارک</p>
---	--

<p>شادی درد طرلای می خور اندا خفت بر دهرگ روزه دار اندا</p>	<p>۹۱</p>
--	-----------

<p>ز مژگه تبلیر ما مدردا میو بیت کف جفن پیر و زن گردوی سرخ کس دیار نین شفق همون مهرن لگه ذات حس ما مهباشی زام رنجوری</p>	<p>صدای های اهدال ما مفردان میو بیت ما رفیق محاسن دلوزن من بنون شادم جی بنزار بین شوم طاد شوم اهدال قامت تبلیر ما ناز بنام سحر ر</p>
--	--

جرن و جسن نام هر یک حردده
 لرزه ریش هر سسطورک دستور
 و آنچه بومقام آنانکه ^{الودانته}
 خسته فارخس خم خیال ویم

برد چ هرده سطب پرده
 وزن طبع تار پر سوزده سمطور
 می داد می بید او معدوم و اثره
 و کزده هرک تن زخال ویم

بے آبروی ملال آونوئال ویم
 زینت نادر س عید لطل ویم

۶۲

در بندستیت جم باندردا
 شیطوم نین ج به بشر طلی تو
 بکفنی آورا بحتا پرستی
 بیری حلقسان خم پنم وردن
 سروخت آدای آمانتمن
 مغنی سخا منی وکی نوارے
 بر حمله ویت فسد تینا تاک
 بود فصد فراق خاطر پرضاران
 آر صد تقصیرم ج صد ^{اوردن}

چند کار آرت ویت آدروی فردا
 رسا زبده صد سردامسو
 تا بد و مهال مستی تاکی سستی
 بے درگانی عدم اما دم کردن
 نشتر سیاهه خیا نتمن
 و چند فسرده هور در صد
 بشق مشق عشق هر جا کانت پاک
 بو دمای دیای کیکتری باران
 دسترم ج روی ویم سیاهه تن

تو بر پر جمن ج به الضافه
 من روز ردی ویم کافین کافه

۶۳

<p>آزیزم آما آئی سقراریم بر طنڈ جسم دیش کنیرت کاسافی بازار جلوہ دلدارن کی و مایہ گنج کیسوہ آر صدہ کسرے ویش و دان مائے کربالات و لاد چون بایسار کر و تاک بون فافنر با کھلده بو آخه توانم چنخ دف برگ پوس ارادت بوسا</p>	<p>آی آی چه رآ و آی انظاریم غیر تیر تا کی بود ما و اوست سود از خریدار دانه دیدارن چون نیج و تار فرقت نیوه و قیمت نین اخلاص حادون دسیت دف بو آوس جام می دف و صد گیان جام و ر شخه خاب حضرت سر سفانم غلدم بردس صقه دوشم</p>
---	--

خمس است خیلین وطن میخانم
 چون پیله داق شیشه و پیانم

۹۴

<p>حردیا رنین می نکرده بو جو د مامن داد آولا کی برون پار دل سفته در دسر هر داختن بکیان پر منب هر آ و دما و ه مسپاروت و دس نزه تاشم</p>	<p>و خدمت آرزو شرف برده بو نابلد تنیا را چنخ بر گرون ویت با و نزه نسیم مار و ختن ویت ویت آسٹ بشو و رآ و در هر لیکای لول صب نهانه ویم</p>
--	--

<p>عرض گشتند بر و صد سوز بر موات و مورد خم و کزه خم نمنانو علس خیال بالات سمنه لانتش گیسو و سیدا حررت کاری کرد از چشم اندر قدم رنجبه که آمان صد آمان بلکم دیره و طریشک و زایه</p>	<p>چرخ باد اوله باله عمر بر گلدر او شین چی ایشیم چم جه ایش در نخس کو بالات هرینه جوش گرم خاک دانه پید فدات نام آرزو جهن پیره گلر حال چیتنک ترین هم آمان چون جسته خسته مینک مایه</p>
---	---

<p>دهه سرمه تیز بالاکت ناسن هر بقای میلتن مینک ن خاصن</p>	<p>۹۵</p>
---	-----------

<p>تم کورت آوریدش چینه شو بیدارک سایه بستره خیمه گوللان شنا و سرهور گرت و دت و دردا روان دینه و صلگر دن بگردا ماند و نسیم حبیب جین گلر تای جش خه طاف صاف سروان بارک ادر جرف می آفرین جرف</p>	<p>و تارک صدم سوزه دیاراک په دله مانیا درون ملد لان چینه دیوانه شور آرزو سردا غولان چینه بچر خاطر پر دردان بورنجه سحر په دماغ هر آی قیسمندی و سنی روح آفرای کله نک چینه طاف جسم پر آسری جرف</p>
--	---

چنی جوش عشق مجنون است	چنی جہ ہستی است توجی است
۶۶	برہ چون ہو ردان و نام ننگدا بے بردا مرد ویش دردی ننگدا
مذوم جہ دس رای ننگ نامی طاف کھوڑہ صف شیت می	ناساتہ نالاسر مایہ ضامی باورہ آرجوش دگہای بے
	موحش نجیم بد و مہدا ہستم و دو بردہر دعدہدا
نامکش آمان گدیش کردن چون با وایش در آسی جاونامہ یاے نامہ کا زیبا و زشت تالہ صفرائی در دھرا بر روہ نہ و شمالدا پیامت آما برت دبر و دین دیدار کہ من تری بانی دیت من بردہ بارکدوم آسہ حرر آنزان جسم بے کوش چون بد ویش آدقہہ دردی	آجیک برس آرتشون و مردن فاصدی دلار آو نونامہ جو آسکچین اس شست بیمار کہ طر جام در دہ وہ نہ وخت پخت و داعت فاما اسہ ہو ریزہ خبر کہ من منج منج تو بر کدومت من زامداری دم آدو ختہ ہا کا دہر دھرتیہ جین نہ بر تو مای رشتہ صبری

فرمایت و لفظ شکر از ده
 زوان چنان طاقست همت خوایش
 چون یاران لقب بر آورده من
 لاج مد و درون جنی بسیار مان
 متن سوجه حفظ تقریر احوال
 من خوشو و رو آرزوی تو من
 بدم سند و یار بالاکا توده
 بودی بالآت هر زمان و دمت در دل

گاجه رو عقاب که هر روی نازده
 دیر چنان تا مهر شون دیا پیش
 سوزش و شمال روان کرده من
 بدم هم سخیل نازک نما مان
 سوچنوخندانه خیال شمال
 پر بدست نذر و فتو من
 هر دم آه و دور سارا و سر کوه
 نمر آکی لار تو م دکام گذردن

کله تو و لطور حالات دی نسقا
 و ویر بخت دی رنگ خدا تو و حق

۹۸

نازک تدارک فصد و نازک
 کله من روی آرزو نازک و نازک
 میان کولالان نازک و نازک
 چه خاص خاص شنیدنه ایرازدا
 بو بین رعشه و صد دد پانگان
 هر سین صبحی هر تازه خاون

ظریف آرایش هر کسارن
 و فراوان چنان سید و نازک
 آو کیت و سنه آرزو مند ان
 سوزه و روی خاک چه کد یار اند
 عین نشینای سوزه ه خاکش کن
 سوزی های کاون کوشه سوزون

<p>ساعتی که با خوار آشی فریمان و فرس بزم و میان کرد</p>	<p>جی گوشه خاسته بن مکنی سوزۀ قاپک بآران نامفرد</p>
	<p>کو سوزۀ ایسج نه کم هر در بو و فرس بجس کام نامفرد بو</p>
<p>غسره شارسوز دلاک دیار دا صب صباغ الحیر دماغ هر کرد نرس مس مس جم ولا کرده کلهن جام و دس بیدن سرت آر شیریا بو قافیه فر دم داره دس سوی بدستاره غن هرزگو لاله غن نه پوارن یا جوش سمطو اسطراب خردشی چینی آبی فرس دحسرت مناوه برقو نیماز آونازک زگلر</p>	<p>برزان مدل تار وردان قسرا دا نسیم و بوی چین چنور روی مرد جه پرشته شوغم نتوی پر دوه سوزه وستن فرس آد چن دی سا صحنی غم مکر در گران در دم فر باجه شومی آرض چاره غن هر سوزۀ مراد من نا دیارن یا ولوکه دفس در دیش جوشی بوصد اریشته هر آس مناوه بل سوزه ببو قرم آرزو که هر</p>
	<p>مار صه دخیل شوی شو غنی آپیشی واره صبد می</p>

درد پیش آنگه خم بریند بجز
کلام زار است

کلام زار است مندن هر پیش نشود

همی چپش و چون چپش کرد چون

سینه تو ز سینه دل جاگردون

یا کلا و درون هر سینه تم بود

کلام خفت مندن جسم پیش

گرد آردن آن آسیای گزردون

پیشانی خیال بالات پرگردون

سادی سرچینت بی ذوق برده
رودی یاد بالانش خلا در ده

۷۱

سپه محرم ما بین یاران

گیان و بی طاقت مویو آرو

آینه خیال آو دل پسندن

ز محبت و خیال آو آرزو قدر

ما جان و مارن سوزن دینان

ظاهر آهوانی لای آرزو آرو

پلا خجج مالای کمی سخ بندن

وز نه گیان میچ تو دست شرف بر

چون یادمانی پر شمشیر بانه عرقش
 دل در خون هر یک و در سفاهت
 دیش کرده به و هم سر قوم
 از تصدیق نبو و جان فدای ویت
 و نام و زمان زمان شکر
 بینه و پویت شای تو همانان
 ناستنش سواکی نو و نام از بیم
 شتاوم سونا و دیم پر درون
 غنچه شکفت زام کارین

دیم تن سفید خسته زام خط
 ایش کرده به سوزش نامه
 در دیش و سوزن محبت سعادت
 گوشش در سوادش بر انوریت
 چه ذرا بیل به استغای گل
 هر لایه مشنون و ماری آمان
 تماشای و نام حالتی و ایم
 نسیم شنوئی سنا سرون
 بلب نامه دل آوکارین

وَ الْخَالِدِ سُمُومِ بَابِي تَالِدِ سُمُومِ
 تَا وَا حِي خَرَنَانِ نَحْمُ وَا كُونَانِي
 خَرَصُوصِ چُونِ خَبَرِ مِيَا وَا نَانِي
 بِنِ وِيَمِ مَوِ سِنُونِ خَا طِرِ زَرِنَانِ
 مَلِيَا زَا حَسَرَتِ زَمِيَتِ وَا كُو كُو
 كُو رَهْ آ رِ زُو يِ جُو شِ سَخِ شِ شِ

بِي كُو مَرَدَهْ كَرْدُونِ وَا مَارِهْ سُمُومِ
 وَا كَيْفِ دَمَانِي حَرِي تُونَانِي
 كَلَدَانِ بِي بِلَانِ مَلِدِ وَا نَانِي
 نَحْمُ وَا مَوِ بُو كَلِ رُو يِ آ رِ زِنَانِ
 رَحْمَتِ بِي حِنَابِ حَرِي بِلَا يِ تُو
 آخِ بِي مِيلِدِي آ رِ زِي وَا خَرِ شِ

آخِرِ نَمْتِ اِي مَلِكِ دَا خِ نَهْ رِ لِي سِي
 سُو جِي آ رِ جُو نِ تُو كَلِي سِي بِي

تَا شِي خِيَالِ كَرْدَهْ مِي نِ سَرْدَا
 سِنِي سِنِي بَارِ تَا وَا نِ زُو رُو رُو

سُمُومِ شِي شَرِ مَسَدِنِ سَرِ وَا مَرِدِ وَا
 بِي رِي نَانِ مَنِ قَامَتِ خَرِ مِ وَا رِدِ

<p>تَنْ نَامَا وَهَ يَا نِي دَسْتَرَن تَاوَانِ رَاشِي نَفْسِ جَاگَرَن بِي يايِ هُوسِ تَنزَانِ آرزُو مَوْتِ دَا مَنگِه آيِرِ دَرُو مِ تَرِي يايِ يِي نِي سَوَا تَرِي دَفَانِي</p>	<p>وَادَه هُورِي نايِ گِيَانِ اَوْ مَحْضُونِ كَزَدَه يادِ دَسْتِ طَلْمَا هَسْتِنِ بِي مَسَدِنِ وَرَحْمَتِ بِي اَيَانِ حَقِ وَ يِي حُرْفِ سَرْدَوَه مَغْنِي كُونِي هُر تُو وَا كَزَدَه بَدِي مِ مَرَانِي</p>
--	---

اي صبح محراب و آفتاب و بزم
 شر مشرب محض و ضد او بنوع و م

۷۳

<p>وَ فَا يِ چَسَرِي چَبِ رَا مِسِ نَارِي بَدِي نِي گِيَانِ نِي بِي نَا مِي صَحْرَا مَدَا مَتِ تَا رِي مَوْتِ مَوْتِ</p>	<p>بِلَا مِ بِي اَيَانِ دَرِ وِسَرِ بِي شَرُونِ فَا مِي شِي مِي شِي مِي پَرِ فَا مِي رَاشِي نَجَاتِ يَكِ جَا رَا بَرِي مَوْتِ</p>
--	---

تَالَمْ نَكُنْ فِي آسَاءِ عَالَمٍ لَّزَّتْ نَزْوَةٌ

جَهَنَّمَ قَدِ انْقَسَمَ جَهَنَّمُ بِمَا كَانَتْ

عَلَّمَهُ كَثْرَتُ لَوْحِشٍ يُرَادُ

زَادَ مَا فِي مَوْشٍ مِثْلَ نَائِشٍ

مِنْ نَبْوَةٍ تَقَارِئُ مِثْوَةٍ

دِيوانِ آسِ بَجْوَتُوذَةٍ

شَيْئَةٍ مِمَّا يَمُتُ نَكْوَشُ سَوَادٌ

جَبَّ فِي نَادِي جَهَنَّمَ بَانَةٌ

مَنْوَةٌ مَرَانُ صِلَالِي بَادَةٌ

يَشِيدُ بُلْقَوَانِشِ جُونِ مِرَّةٍ وَشِ

وَيْمُ مَدُو وَدَسِ بِنَامِيوَةٍ

بِلَا حَلِّ جُونِ مِي بِنُشُونُوذَةٍ

نَشَاءُ سَيِّئِي مِي بَرَشُونُمُ نَدَلُ
بُوچِرِ اَقْوَاهِ يَأُووَنُ وَنَمْرَلُ

۷۴

دَلَّةٌ خَمَّ كَيْسِنُ بِيْشَانِي سَوَقَتِ

شَاوَرِيْتِ مَوَاجِي آوَزِي شِ مَرْدِي

پَرَسِ مَرْدَنِ وَرُوِي رُخَاوَرُوذِي

كَيْفَلَتِ نَاجِي كَيْسِنُ لَمُ كَرْدِي

کمانم وی زانک زانم نَشْرَقَان

کوچه چینه خانه آهه هر کفن

ناتم دخیل آمان صد آمان

دست مدرد میزند نول غمان

دسر طام و صد نراقت شاد

ترازمار دزد هر پرت قیاد بو

نَشْرَقَان چنم چنه جاردادم کرد

ایه ماگردش گز جرن چه کرد

دنا قلماسک تینای سردی

آو هرزد دایه حی من آو کوی دیو

ساقاصن بر مجاز شو سیاهی

قوالوده درد من وزانم سخت

سایه کرد کوچه یاران دیدن

نما و مالان پریم نه انتظار ن

من خوتیا مال و امنه دل ن

به کس باه سنگی پای باره برنگ

مرد تو و همی نشه صاف سی

نه راک پیله سخت فریاد هم

سایه در جامی پنج چون باران
 می کشد آن آو کوی تا سر به آران

یا او خاص و انام مطایف بر
 رای تدبیر کس به نماند ویم
 بیدر بچو به باران فایده دران
 چه ز کوهی سر خاصرم لکن
 شرط عهد و بین قدیش کرد کرد
 کم به گرمی تاو کوره میگلش
 سفید کوش بجا جباله بر
 آبی به شرطیه خجالت هر چه

ناملت به چش بری حرای در
 آن داخن نشاط صبح کشده ویم
 سر تا زو ضا بخانه سردان
 تا و از یانه های فالوم نشن
 دید کم ما جان به و فایش کرد
 زیاد به سردر به خم لنگش
 هوا هرش نش و درون او
 دید کم تو میل خست ضرور به

آی کھنڈرہ دیتے چٹے کر دے	خجین داتم حج ایسن زاتم سر دے
وئی نالہ شوآن سپدار پکا	بڑو پت ناما و زار پکا
وئی ہناسہ سر دین تاو مدا	وئی دلہ پڑ ایسن پڑ زو خاؤ مدا
منہ جفا دینت ترم پت یا آو	منہ دلم و پیر توت یا آو
منہ ویم فداہی خاک پالڈت کیر دیا	منہ ویم و سر کرد بالات کیر دیا
زانم بی میے آتا نک ووی پکا	جہ بد بختی ویم و نش وار دے
قیام حج ہن حج خدا بتر مس	منہ پچ بکند ہوا مہ میر مس
کھایت ہن یہ حکایتن	خالو دزد دل بی ہنایتن
سیرین کام خص مزاق تا پھین	آوا لے پے فخر ویرا ما پھین

	<p>ناوشس با صلدل و شس خرام من شادی بی نقصان تمام من</p>	<p>۷۶</p>
<p>درو باریا شس موسیماکه من چه واده داوای حرای ادا دردت</p>		<p>ملو زده که تیر سیماکه من چه وخت آماهی ایش فرودت</p>
	<p>کلدار او دردی چکه وجوده من دخیل تدی بی ای مجاز نگو من</p>	<p>۷۷</p>
<p>خالوت جیا کردیه کار بی تر کرد رله وخت بزوم نر شای زومنا شادی باوشس و ختن من شو و طوقی بائی تاکه هوما سیر معدوم باز کوی سر و حیره خم</p>		<p>خو هونیت نه بیم چو ایش چگرد و نایه واده سیر هونه هوانون وشس نی بازم سادی بر نی وشی وادت شی و شس آماهی خیره مانیای بی میت سر و کوی رستم</p>

چه دختن دلت چه شاد کنین
 او چشم و سره خنما برشته
 نام راز آخه و داغ نامه نرای نه
 تو آلوده در دگروی نام در دوان
 او سبون سفینه پر داغ بی بی
 او ستره رازی چو لسانی گریه
 او تینا و قریب قامت و خم خم
 مملکت سر بر زان کورسان مردان
 چشمن آرایش سرتا و دامان

دگر لپلا و پست بویه و فا و مین
 چینی لشت دشت پای رشت سر لشته
 دل کباب چم جام خم ساقه هر گما
 کیفی می صحبت جگر نام فردا
 تو بوی سنخدی باد ایله نه ند مانه
 تو سیرا و نه قیاسی پائی و قرو سوز
 تو سیر نام دم مار دم و کطر م
 بی سرتان چه داغ و فاشان مردان
 مر خالوم و قهرم سیرتان آمان

مَشْنِيَهٗ چَنُوَرِ چِينِ چِينِ جِڪَا وَاك

تَانِي چِينِ كَا وَاك اَوُنُو پُچِي شِينِ

نَسِيمِ وَاك سَوِيَرِي بُو سَارَانْدَا

شِينِي اَوُبَرِ زَهٗ اَوُنُو پُچِي شِينِ

خَانِي صَاكِ بِي اَنِ مَرَبَارِ وَاكِي بِي اَنِ

اَوَانِي بِي رِلِ اَوُنُو پُچِي شِينِ

دِخِي نِي اَمِي دِخِي خَانُو كِهٖ لِيَا بِي

مَرِكِ تُو مَرِ چِي سَهٗ شَرِيفِ بِي

بِي گِيَا مَرِ سِيَا بِي رَفِيقِ رَا سِيَا

تُرُو اَمَامِ بِي مَانَرِهٗ وَ فُرُو اَوَاكِ

مَانَرِهٗ وَ فُرُو اَوَاكِ اَوُنُو پُچِي شِينِ

وَاكِ شَانِي وَاكِ وَاكِ وَاكِ

صَفَايِ كَلَرِ مَانِ اَوُنُو پُچِي شِينِ

بِي لَانِ وَاكِ بِي لَانِ بِي لَانِ

اَوَلَانِ بِي لَانِ اَوُنُو پُچِي شِينِ

وِي شِي جِي سَقَرِ دِ اَمِي نَرِي

تَرِكِ خَلَطِ وَاكِ جِي سَقَرِ

سَرِي بِي سِيَا شِينِ سَرِي دِي پَانِ

<p>خم و فَاوَيْش بَدْرُو دَه بَرَدَه شَرَط بَدَايِي شَرَطِيَارَان كَرُو دَه بَرُو</p>	<p>هَي رُو نَوَاجِي خُدَا كَرُو دَه يَا رُو بِي وَا رُو دَه فَنَام وُرُو دَه بَرُو</p>
<p>شَا حُرْمَتِي دِي دِي نِي ت پَرُو كَام بَرُو آوَرُو قَه تُو رِي ت قِي مَرِي حُرَام بَرُو</p>	<p>78</p>
<p>بَاوَس بَرُو شَا كِه آي صِرُو شِي دِل حُرْمَتِي آوَا وِي رُو كَرُو دَه كَرُو دَه</p>	<p>حَسْتِ حَسْتِ خَا رُو سُو دَا نِي حَسْتِ جَب كَرُو دَه بَرُو حُرْمَتِ شَانِهَرُو</p>
<p>رُو حَسْتِ خَلْدِي بِي جِي جَارِي دَرُو دَه آيُو شَا بِي رُو قَه رُو وَا يَرُو دَه 5</p>	<p>79</p>
<p>دِيَارِي نِي كِي لُن جَام جِي نِي ت طَام حُرْمَتِي شِي رُو رُو دَه رَا نِي كَرُو ت آز بَرُو چُون تُو رُو نِي لُو رُو دَه وَا رُو دَه</p>	<p>وِي شِي نِي رُو نِي دِي آز بَرُو حَسْتِ تَا لُن كَام حُرْمَتِ كَارِكَرُو ت بَرُو بَحْتِي مَنِي وَا نَمِ هَرُو دَه</p>

<p>وَرَنْدَشَمَ هَزَارِ پَرُوَا نَدَارُو اَرُو شَان بَنُو پَرُوَا نَدَارُو</p>	<p>۸۰</p>
<p>مَایِ نَانْتَه جَرِشِش دَشَن وَ دَارُو تَدَارِکِ خَیْرَ آرُو وَ قَرَدَانِ دِرِیْن کَرَم کَرَبَرِ پَانِم</p>	<p>سَاقِ دَشِ حَرَفِ اَم مَانَدَا سَرُو خَتِ هَسِی جَدِش وَ دَانِ تَمَانِ بَرَاتِ قَبْضِ وَ حَوَا اَم</p>
<p>تَا مَسِکَتِ وَ اَز دُونِ وَ کَتِ مَیْمَانِه خَالِجِ بَرُو بَحِیجِ کُوشَه سَیخَانِه</p>	<p>۸۱</p>
<p>رَوِیَه رِضَا ن جَدِ یَا دَمِ بَرُو بِیجِ اَعْضَا ن جَدِ مِیجِ رَوِزِشِش نَدِ کَرَدِشِش جَدِ صَدِ نَارِ اَنَامِ فَرُو جَامِ سَجَاعَتِ حُرُکِ خَالِیْنِ</p>	<p>اَز پَرُو جَدِ وِیَمِ بِنِ اَرِمِ کَرَدِنِ جَو سَا وَه نِیْتِ رَوِزِمِ اَوِ نَدِ جِیْمِ جَدِ وِیْدِنِ اَز پَرُو شِرِ پَرِنِ اِقْطَارِ دَرِیْمِ تَا لَیْنِ</p>

نَوایِ مَرَجَبِ نَامانِ مَنگوشِم

بِخِی آوِ دَاشِ مَرَجَبِ مَنگوشِم

۸۲

مَنا یَمِ مَرَسِدَه صَد بَرَشِین
سَم آوِ بَاروم عَجایِب نِین

پَشِیو وِیَنه وِیَم نِشْتَه سَم بَخل

دِ پِشِ مَشا دِی دَست دَایِ دَوازِه دِ

وَ اِیَم نَامانِ مَر گَرِ مَنا چِشَن

پِیو بَر دَه وَه چِشَن نَاسَه تَرِشِن

نَه تَایِ کِی خَط مَعناش مَرجَبِ مَنا

چون آوِ حیاتِ دِل خاضِ مَنا

آفِ قُوَه زَیَن دَرُومِ کَم بَی

بَوَلَه سَفَه سَرَه رَایِ مَنا

وَرَنَه آوِ شومِ مَنا سَر آوِ مَنا

سَیا بَد دَاشِ مَنا رَوضَه

فَدا یَستِ اِیَه چِیَن جَامِ جَم

پا سَچِه نِین تَر دِیَن وَ هَم

نَرَف کَالاشِ چون بالانِ مَنا

صَد لَیَن وَ پُورِ بَی بِالائِرِ مَنا

آری تا پای آورم ز کوشش چون شو

تا داتره در دله من شاکن

تا سفته قامت من و سسه و شن

تا من در سفته جسمم نسرین

نای چشت داتن و از من شادید

آرجه زانم هر منی نکات مکره

آو راز و آوناز آو کوش خنده

حاشی دسه دل و استقباس

باری هر و خشت و ریخ آوان

شوقن پنه خنده صبح جهه آو

ظریفه طره آو دانه داسن

آبروی آونامه و کمان کشتن

جلدی آینه آو زیاده ترن

مرا و سالم به راسه زیاده به

مزانات آوزات آو وصف

بین من سبو مپلده به رکت

استقبال خوبی ما ضیضش یکمان

حقت و دکن مینیت شادان

دل طغیان از زمره سادات نشانی
 کا پنج ستاره آتاریک سحر
 کا پنج تار یک سحر میوه سحر
 گاوسین سحر سحر بناوه
 دس شیرینش ماور و آوه
 کا جبرخ دیه صدیک فروش
 تازی حرارت سحر دینای دره
 خانو پاجده هر کار سازین
 اسم الله آور پیر پند استن
 چون رنگ کردوزام تازه دار

هر لایط سحر زمره رؤیتانی
 گاتمرا کا خور میوه سطر
 حشش بو طلون و ش استغواوه
 قمریادر نطق فرقه که فرماد
 کوره نازنا ماور و آوه جوش
 ججون و سحر تم بدو هر دو آوه هر دو
 واره جلدی پیر انداز پسر
 ایدین نه طریقه استن
 آوه هر دو ندیم کونه را ما نم

زَامِ تَنْ وَ مِزْ بَلَدِ نَشِي زِيَا
رَايِ آمِشُوِي دَلِ وَلَا شَلِ زِيَا

چُنْجِ چَسْرَه خِيَالِ رُخْسَارِ دِي
نَا نَا چِيْنِ شَايِ سُوَسَنِ خَالَانِ
زَمِيْنِ مَنَتِ بَارِ پَا مِيْنَا و مَوِيْرِدِ
نَسُوِي تَا رِيْدِ تَايِ شَدَه بِلَرِدِ
فَرُوِيْدِيْمِ خُصْمِ كَرَمِ نَا نَا

نَه پَرِ دَه دِه مَعْدُوِي دِلِ رِيْشِ
كَمِ كَمِ نَه لَوْشَ لَايِ سِيَا مَالَانِ
جَارِ جَارِ و رُوِي تَا زِيَا و شِيْنِ
لَطْفِ جَوْنِ آو حِيَاتِ سُوِي
و سُوَقَاتِ پَرِيْمِ خَدِ شَانَا

چُنْجِ چَسْرَه خِيَالِ رُخْسَارِ دِي

آرِ صَدَه چُنْجِ يَارَانِ كِيَانِ
خَا صِ بِيْ يَادِ كَا دِ خَدِ بِيْ بَرِ دَمِ

چُنْجِ چَسْرَه خِيَالِ رُخْسَارِ دِي

و خِلَه قُوْنِ يَارَانِ سَرْمَسِ
جَسْرَه آسَمِ دَمَانِ دَانِ

تَقَا خَا زِيَا سَطْفِ طَبْعِ مَرِ مِيْسِ
مِثْقَا طِيْسِ تُوِي جَامِ كَرْدِ وَ يَانَا

~~کَا بَا نَد و ز کَا م مَد ر و د و ز~~
 اَز بَر و د و کَا م کَا ف و ر م و ک م
 چُون مَر س مِ بَ یَم و نَا کَا م و ه
 کَر پَ یَم طَ ا ف صَ ا ف د سَ ر ا نَد ر دَا
 اَنفِیَ کَر کَر دَا نِ دَر و مَر مَ ا
 اَوَّل صَدَا ی نَ مَر کَم کَم آ ر و
 مَ ا ی سَا ز کَا ر فِ صَ لَ یَ نَ ت و حَ ت
 اَز بَر لَ یَ یَ ن عَ لَ س و ش نَا مَ کَ مَ ا نَ
 نَا ز و ن و ی مَ ظَ هَر مَ ا ی مَ ا ی حَ سَ نِ

نَد و ر ه مَ و ر ه کَا ر بَا کَا طَ و ر
 اَو قِ یَ قَا ل و پَ ش مَ پَ یَ د و ر د م
 شِ یَ قَ ه ا ز بَر لَ و ا د ا مَ و ه
 بَ سَ ن و ر و ی تَا شِ مَ مَ کَر دَا
 مَ ر ن ر مَ ا ح ا ف لَ طَ و ن ر و ا
 بَ ر ی حَ ر م نَ فِ س فَر دَا ی دَا ر و
 نَا ر و و د کَم مَ شَا د ی ا هَ بَ ر ا و حَ ت
 سَا یَ کَ صِ فَ ت کَل مَ کَ نَد ن
 نَ ت ا و صِ فَ ت زَا ت ز بَ شِ ن
 صِ فَ تِ یَ

چه نامان جو از جبهی و فانیم

از وفام می پانومه مردم

از پیرم نامه پیح مدو چنخ مار

و پیش دان نرف کوفه سیان

بخدانه حریت کونایشن آورد

بللام یادکت ناستن مردم بیم

آخرا ای تن کس نه شادمانی

هر جزویم بی و پیش بند سرفرازی

نه طریاده ساز صفی نامش

هر حیت فرماوان راستین بنامیم

یا خیر پیر یا پنجه پانی فردم

خانه جسم کی آسرتیان میرا

پنجه کده عرضه دره چیا بی

نه ریای اخصیار ماوانی برون کرد

دیم بر کرد نشن و پیش نیکه فریم

بمیشش نه خا و صد زنده گانی

آسی جزویم جو جزو خردان

نه سر پنجه هوش نرتنه فاشن

سند نه نری ز لکا و دوات پری
 نه مدو صدای دلان پنه
 ای یاد تن سزای خطایین
 نه نه سخته مگر خال آلا تم

صدان منتظر و لک آوازون نه
 و لک مار و شه و ه بته و بته
 آ سزا و ناز و ز و عتابت
 هر زخی هر زخی برن بالا تم

۸۵

بوی سخته مینم شای تو بنامان
 هر زنی پنه هر زنی نامان

همی هر نامی چندان نامان خبری
 نام و سر بزبان هر در ا پله خان
 نام آبی ز نام سخته جبه تالی دارا
 واضح و بیم موی سخته تپش و سالی

شای نامی پریان نسیم سفری
 و خد مت سزا هر سخته دماخان
 و ندم آرزو لفظ شیرین و یارا
 سوارا هر دم خالی و خالی

س
 ح
 ح

کامو نیردند سرهون چیه چیم

بکر از مکر دفر دد پرا نکه شتم

سیر سر بر زان را بد خان کردی

آسی شتم حیفت کردی من صبا دزدی

کاموات حشریت در پیش کردی

کرمانی کر میان کد تا پیش ناوردی

بلدم انی چه و فریادم یا وای

مانی نانه سر در پهنایش آوای

شوان نام رازن روان ما و مانن

قرب الیسم قومس سارا آن

کاموات آرزو آیی چه آو کاریم
مردیم به بی

آسی سبحان الله چه انتظاریم

مردم بکن بسته ناگابه و ودا

نکام و راسننه رتا کد ودا

مرد نامی نین چه جا دا

خبر کیم نه بین خوف رجا دا

دا خوم به و صبح لاوه نیموه

یا هر د بجران تاو رینموه

یہ کبرہ درون گرفت برین	یہ حالت در دستظار برین
------------------------	------------------------

۸۶	تقصیلہ و سوز حال کبر و سبت کبری کوز انی جی رحیم و سبت
----	--

طریقت و آسیر طریقی تو تاوان و کی منج پے صفای یا و کی منج پے صفای یاران مانند	سار اسن کبر نشو لاریتیناوان آخ پے آوسران مار دم و طلم
--	--

جهان فتنه تختین	نار ان کبر وین شین و تو نای هر خیال منهدن نتو ای دروندا
--------------------	--

شیخ درویشند بزه سردی	۸۷	یا که حقیقت جلدہ آمدی
به وار که منزل صفای و برده		پای هرده بقا و یا تاخ کرده
مترصف بر صفای شایه و صفای		مترف بقیض سجده کی زراتی
حیف صدای ابدن شفته		بلدنه صدای اطوار هفت

وَالرِّسْلَةَ رَأَى كَمَا بَيْنَ عِلْمٍ وَعَيْنٍ

بِزِيَارَتِ جَهَنَّمَ فَانْتَابَ سَوَاتِرَ

طَرَفِ نَزَائِمْ بَرِّمْ جَبْرُوتِ آوَا

جَمَالِ دَنِيَارُوحًا لَدَيْهِ

بِزِيَارَتِ تَلَوْنِ تَلَوْنِ تَلَوْنِ تَلَوْنِ

نَامَةِ رُوحِ أَفْرَاسِ شِيرِزِ بَاوَا

تُرَى دَرُونَ وَتُرَى صَفَا دَانِ پَرْدَانِ

دِرْگایِ حَقِّقَةِ لَالِ دَانِ شَهَادَانِ

يَا كَاغَذِ بَرِّيَانِ يَا مَلَكِ مَرَدَانِ

صَاحِبِ جَنَاتِ عَيْنِ يَفْنِي زِيَارَتِ الشُّوَرَانِ

نَزَلَ اللَّهُ سُرْبُزُرُ سُرْبُزُرُ مَلَكُوتِ

سِرِّ آوَا سِرِّ آوَا لَاهُوتِ مَاوَا

دَائِرَةِ تَمَامِ صِنْفِ إِلَيْهِ

مَرَقَّحِ اللَّهُ رُوحَهُ آمِينِ

طَرَفِ مَرَدَانِ طَرَفِ مَرَدَانِ

بُرَى اشْتِا بِيْمِ دَانِ سُرُوشِ دَمَافِ

نَسْرِي لُطْفُوهِ پَسِيتِ فَرْمَادَانِ

يَا سُوْغَرَتِي حَرَسِي مَادِ كَرْدَانِ

فَلَمْ يَأْزُكْشْ وَفَا طَرِثَ زُ

وَاجُونَ مَرَسَانِ شَرْطُ قَبُولِ تَرُونَ

تُرْحَ وَنِي دَمَرِ حَيُومِ وَأَنْ

يَادُ تَرَا ضِعْ خَصَلَتْ وَشِشْ بُدْ

مَرَّ عَارِثَ وَشِشْ بَجَا آوَرُونَ

عَارِثَ اسْتَعْنَادِ شَيْشِ صِلَانِ

خَرَقَ الْعَا دَتَيْنِ ظَاهِرَ مَدْرُ

يَا شَيْخُ تَرْدَا يَمِ نَقْشِ ضَمِيرِي

يَادُ مَشِي حَبِثَ يَادُ كَرُونَ

تَحْلِيْنِ مَيْشَهْ خُمُ يَدْرُ وَبَا دُ

أَوَّلِ مِنْ كَيْنَانِ دُجُودِمِ جَهْ كَرُونَ

أَرُو بِيحَانَهُ وَرُحْمِ زَانِي

دُومِ چُونِ كَيْسِي كَهْ اِي كَشِشْ بُدْ

آرْ بَارُو وَطَرِ تَرَا ضِعْ كَرُونَ

بَلَدَمِ مَرَّ كَيْسِي شَيْخِي مِشَانِ

آرْ جَارُ جَارِ بِرِ نَامِ چُونِ مَنِي بَرُو

آرْ رَا ضِي وَبَادُ خَسْتَهْ دَلِكِرِي

چِهْ حَا صَبْتِي دَسْ بِي قَلَمِ بَرُونَ

پنهانی خاها نماند بر حجب کین
 زین خاها بر جزو و میت ستم
 سیم غمگینم چه در سس خجسته
 ناران و سپه صاف می و کاسه
 کیمای پیر مرده هوز که بی شوم
 تودس و رشتی رحمت پیا پیا
 تنیای حقیقت نردی پیا نرد

تازه با او در ضرابجوی میل
 هر گمان فدانه رو که استم
 خجسته چه در سس سخت غمگین
 ویزدن چون در مرغ مرگامه
 چه رسای و ارای سو لطف نرد
 زنی و می پرفاوی حیض نرد
 من در تو چه در سس نرد

توست لطف نشس و یازند
 مرغ بی رخ رو هم و خد سس و بو

فدایم هم سس سس پیر و زده

باه و انان داغ و نردی کلز زده

<p>و سیت لادز آمان پر سکی ز نامان و لکله ستر شاخ ز بندگیم زینرا</p>	<p>خود نامی لای بالآ نامان و سیت سترای غیرت دیدیم خیرا</p>
<p>خاص بی درگالی خم بی ویت کردوه محو کتیمان بود مرصیت بر کردوه</p>	
<p>خیا بی دیرمه معدومی بد بخت بر شش بودی و فانی لیلیه دمانی یادا عشقه کے قهرم تازہ کر کردوه صوامی کله لاکه ستر کاوان ز احان ایتدای خیرای دوائی در پیش بود کاسیر سارا کا بروی کله لان</p>	<p>ششای ایش ز نام مینان بخت دسه و ز نشه پلدر پرت یادا کر د در داپش درون برده دسه و ز نشه پلدر پرت باضان پیکسی خاصن آزل فروش بود کر د شش عشق دینه کله لان</p>

کنت چون من سرخی سردار مرده

لا فاولد دان هر ویران کرده

۹۰

کوزة عشق دل بر سینه خوش و زبون
کله نم چون و نیم فراتوش کردن

دیدیم چون مقرر اضحی غریبیت
نه نه رسای چه جوس نمی کنه و دره
شرط بود با حسته خسته مهوریت
چه شویم و بشویم آنچه سرانی ضم
و بوی او بان و خط و کلمه و فم

دانت نه تانته و صدح سرش و میرد
نه نه رسای نه حوال نمی نگاه سرده
بان و نش کرد و مردن چه هریت
چه سوزده هون جوی سرفه چم
سرود سوزده کلر فحی بدو دم

۹۱

دله میت کار سفته کوی تقنس
بنو و نشان پز مره کس

از پز با حاربت سیند زور آورده
بلدم در و در و تر جا لرتن نردل

قر از سپه رجا سر آزاد کرده
نه چون را قدر در هر سینه بند وصل

دا خوم به سخاوی خستد و پست

حیات مره سفته بالاکت

پایه چون نیای دیدم نه دیدم

دک غم سرم چون وصل مالاکت

رئوی چون سر خم سوختن موج سوز

کما روستا په چینی سوا روستا

اک میلتان زن پسته کردن پست

سهر آوره جوشن آه سرد سوز

هر وفای دم دم آشنای آد

چپش بوسه سیران شو تا روستا پست

چپش بزپه جارئوی کرد با بالاکت

آزار بپوشش مره سفته

چپوی آزار بنوشش پست

نای ریاییم هرگز نشن کرد

چپش بزمره بنوشش پست

دزنده مره سفته پست

هر کوره پرتا و گرمی دزد سوز

هر آد عهد و شرط روستا آد

شَبَّوْشُ وَشِبْرَةٌ بِجَزْنٍ مَانُ
نَامِي رَحْمَتِ آذِقَرِ سَوْدَانِي كَانِ

زَرُّ وَيَدِي خُدَا مَرَا نُ
سَرِّ شَقِيهِتِ بِيَارَانِ شَبْرَل

۹۲

يَانَةُ وَيَرَانِي مَرُوقِي خُ آمان
مَتَاوُنِ كَرِيهِتِ كَسُوْتَرِ شَاوَانِ

يَا رُ وَفَادَا رِ شَطْرُ وَيْنِ بِهْ شُو

چُونِ زَرُّ دِي مَلَعْدُ دِي مَبُو

۹۳

وَخِي بَشْرَةٌ وَيَشُّ بِهْ جَالُوحِي دِي
أَسْرِينِ وَجَدَا بِيَزَاوِ شَبَّوْشِ بِهْ

يَانَةُ بِهْ يَمِيْلَتِ بَشَارَا زَرُّ هُ

بَابَا شَتِ كَسُوْتَرِ بَارَا زَرُّ هُ

۹۴

بِكْمَانَةِ شَبَّوْشِ بِهْ نَا رَانَةُ وَه
بِيَشْكِي بِهْ بِجَزْنِي بِهْ نَارَانَةُ

آيِ سَرُوْشِي خِيَمِ تَاكِي كَسُوْتَرِ نِي

رِيْلَدُ دِي سَادِي هُو غَمَنَةُ هُو نَاوَلَرُ

بِهْ چِي شِي آزِي مِ غَزْمِ سَفَرِ كَرْدُ

لَا فَا وَحَرِّ رِي شِي رِي شَتِ هَسْتَمِ بَرْدُ

<p>ای چند سر سخت سپم نواد نمر دم گرمی محرومی تو ز که پالات میده کت منده نه مسکن خجل دماخشنه آو ج بر جی شادی بی دیت و حاجت صبر طاقت مرانی</p>	<p>پینای و سراسر دیمه بر دوزم پیم کوره بجران بالات لایر دان بطور موبت سراسر دله و باداه و صلش بادی بی بجران بالاش و میج موانامی</p>
--	---

سراسر ناما دوزد و دوش آوزد و دوش
 صبرت از آزان بماند شمشیرش

۹۵

<p>ز چپ جزو عطر و زو دتبع کین کوره آهز دوزد بی در مان صناگاه یاوا بدتم گام یاوا</p>	<p>وشش آسای همی پیک لای قیدین و ختی جوی درون مویز دتهدین نامه ویرانه دلان چه آوا</p>
---	--

مائی و فرقی دین نازاران شاخ دانی
 قاطبے کثرت یاران مائے م
 کتھر کیرد درون جہ بادہ سقا ^{باغ}
 بے چون کدشت تیز نازاران
 نازون بو فرشت چه ضعیفیت زانان

شریعت دین کعبه رواق دانی
 گرد کوی در بر خیزد بری چم
 یعنی می جواد خاتمه با ^{سجده}
 طام ندان ندل بازپشت شماران
 ماتت است وصل یاران بندان

میرای کورتای ناله دست بین
 و تیرای نهی آگاهیت زین

۹۶

دل نالان بین نالان پنهان
 کورتای بین حوس و ناله دل
 رشتن او بر دل بجای خدایان

تیرمایه گمان آلمی سپرن
 چون در صحرایان دسی دره نخل
 بے وضوت و حق و حق بد و ویردن

خوضیو حفضی خاص پشیرضا بو

چون تازه را پس برشت و بگردن

آو بجگون حرری و نبرد یکجه کون

منزیشین آوقوس آوقوس

کے سن هر وقت تن آمان

ساعتی زیاده می زور آوردن

کت جو شردا غاشش قضا بو

دیت آسا خیال آذینت کردن

حرری دند یکا و صف منو تون

کے پشاش کیکه صد هزار فرسنگ

کین و برشیه آوقوس وادن

سزشرنه پردن ورنه سزپردن

سنگه نظر فنان به کیم مکر
و سعفت مشر بی یا جام نیم بر در

۹۷

گوشه آتشیان در نه پز صراشتن

حرری مار دمان هر دنه فرم برن

پز پیکه داغان امر و درالین

سزای حکرمان خوبا نامم کردن

<p>نه پای امام من نه استغاری چشم کردی بهم و باوه کشت چنه فرصت بازان پیش پیش مگر می سیران چنه وقت و یزده</p>	<p>پنج مدحی زمان کاری فلک که بر شو به خم به شست از چنه غمزه در سیر پیش در سیرش سبوزام هر ری شوده</p>
--	---

<p>این غزل کردی است</p>	<p>و فرصت باز به فلک نه شود کشت به از مرغ بنون پیش</p>	<p>۹۸</p>
-------------------------	---	-----------

<p>جمی بستند نه بی سشف سر سرم و کو طاس دلخ بیوه نه که در بود شک جا و شود کشت</p>	<p>ز پدغه در کلر بجران در کاش خود رنگم هیچ نماند به که کم زایه کم خود یاد و کاش</p>
--	---

<p>لافاذ نه کوچه حسته ز فای هر گادی استنا بر چه بز نالی</p>	<p>۹۹</p>
--	-----------

شمال دارائن شمال دارائن
 تمن گرد لول بادن بارائن
 هوای سیاهل وینه چارائن
 نظاره رانی را از شر دارائن
 هو و بو و بو بوی تلمت بارائن
 چه خیرک نامزد سر سخا و نه
 شو و لای او شوخ چین پیره^{کن}
 مری و قرق ز پلک خنجر
 پیر سوختم را پیش در جو او

+

ز روی دورد زنگ و لب دارائن
 پنهانی و ارگه سر کوسارائن
 پست ز ما و زرده بارائن
 قضیه صد پیر شکارائن
 گرمی بزم نغمه سحر موارائن
 بی خوف جگه لای رانی ز ما و نه
 صرافی دزد سخت بی در مان و دل
 دایره نین مقدمه لولک خم پوسل
 و اچه او فقیر سفته تن کو او

انا لله و الله اعلم

<p>و سیرای صوری دیدار تو و ه</p>	<p>انما حور رمد و بستاند کوه</p>
<p>تا او سیه برده تا او بدو کرده آوتم بر این ختم آو سردی و این درو</p>	<p>۱۰۰</p>
<p>پیر وین داسره خورشید سترین را اشاره و ناله نامی دل کرده صلای قرض برک آریستی آوده صلای کالای ماتم بونش بر باز شش او بالا مر بو کالاده</p>	<p>پشپوی و نظم تو تو آسین دا جای ناخون دل ز کونای بیکر پشپینی قامت قیامت تو ر هنی فتشای شرح بادة نونش بو و شن او کالاجون بو بالا و ه</p>
<p>حیات جفطنش جیا نمبو لقبه به بی برکت سپار نمبو</p>	<p>۱۰۱</p>
<p>شیخ خاص خیال نتیجه پاکان</p>	<p>نتیجه پاکان نتیجه پاکان</p>

دَر مَان زَا مَان خَطُّ اَنْ سَخَا مَان	فَرَحِ بَخْشِ خَالِ خَاطِرِ غَمْنَا كَانِ
كَيْفِيْنُ جِهَ خِيَالِ خَالِ خَانِ خَا صَانِ	سَعْدِمْ اَنَا نَا جِهَ لِيَانِ تَرَا سَانِ
عَلِيَهٗ بِيَهٗ شِسْ نَعَا كَمْ بَرَزَانِ	كُرْتَهٗ كُوْرَهٗ مِرْ صَدِّ تَرَا طَرِيْنِ
اَسْبَابِ فَوْتِ اَمَادَهٗ كَرْدَانِ	تُوْ بِيَهٗ چِيَشِ اَمَانِ اِيْمَانِ مِرْدَانِ
وَيْ دَلَهٗ يَارَهٗ زُ خَالِيَهٗ وَهٗ	وَيْ دَهٗ نَفْسِ بَدِ خَالِيَهٗ وَهٗ
مِرْ مَلِكِهٗ كُوْنَهٗ بَا زَارِ دِيَرْدَانِ	كُوْرَهٗ دَرُوْنِ دُوْ جُوْشِ اُوْرْدَانِ
زَا مَكِهٗ سَعْدِ مُمْ حَهٗ مَكَا وَ خِ	بَا كِيَهٗ اِي حَبْسَهٗ بِيَهٗ سَا رِيَهٗ

دَل بِيَهٗ اِيَشِ وَ نِيَشِ دَرُوْنِ مِرْدَانِ بُوْ خَدِّ صَمِّ كَرْدِ حَسَنِ مَالِي حَسَنِ	۱۰۲
--	-----

سَيِّدَانِ فَاضِلِ رِيَا ضَتْ كِيَشِ	رِيَا ضَتْ كِيَشَانِ رِيَا ضَتْ كِيَشَانِ
--------------------------------------	---

جَمَاعَتِ تَوَّانِ رَايِ خَيْرِ اَنْدَقَانِ
 يَا مَوْلَايَ تَحْصِيْلُ رُوحِ شِسْ اَوْرُدِ
 اَرْجَا بَرِي شَا كَمِ خَلَطُ كَرْدَه بُر
 دِيَا فَا نِيْنِ مَرْ سَبُو سَرُو دِي
 كَسِي فَاطِرِ شِسْ بَهْرِي اِيْتِ بُر
 كَرْدَمِ اَزَا ذِكْرَانِ اَرُو

جَمْعُهُ مَأْمُرَانِ دِي لَرِي اَنْ فُونِ اَنْ
 نَصِيْبِ عَزْمِ سِيْرُو لَاتَانِ شِسْ كَرْدِ
 رَا مَوْ سَرِ اَرْبِ سِيْحِ نَاوَرْدَه بُر
 لَدِيْزَمِيْ كَرْدِيْ اَزَا رِيْ كَرْدِيْ
 يَا فَوْ سَا نَجْوَرِ شِسْ پَا مَرْ كِيْ شَا بُر
 كَرْدِيْ وِيْطِرِ رُخْصَتِ بِيْرَانِ اَرُو

عَزْمِ پَا سَفَرِ عِرَاقِ اَرُو
 نِيْنِدِيْ رَا خَيْرِ فِرَاقِ اَرُو

۱۰۳

كَاتِبِيْ مَوْ دِيْ شِسْ نَجَاوَرِ مِيْتِيْ
 نَامَهْ اَسِيْرِيْ هِيْ كَرْمِيْ اَكْتَرِيْ

كِيْرِيْ كِيْ دَامِ حَلَاقَهْ شُوْرِيْ كِيْ
 دِيْ پَدِيْشِ حَبِيْ سَهْ دَرِيْ پَانِ حِيْرِيْ

خدّم کرده نای های در دکن یاران
 من و دانه کولت خان سزای
 تجرّبه طوثر داو عقیق کرده بود
 نکره درون نکرین بالا
 پنجهان نده و پانسته میر
 جفاش فراوان و فاش نادر بود
 نگنی او طوثر داو و هر دو پاره
 لرزی و سرتتر دار فناوه
 هر دم بوازی آوات و مردن

یا و او خایم بی یکت اشتارک
 از شانس حضرت در کس لیا
 هر کس بی پانان در دم و رده بود
 تالای کلپه دره او بالای آلا
 دام هر پاره صیاد قاتل
 فرصت نه کوشن بود طوثر قادر بود
 در خیز و تیر کیش پات او و ناوه
 جو و ناو دس بای استغناوه
 سر و تبت بود و بار کمر دن

نه پنه آورده بخت داری بود

نه پنه تو چو دگر گشت بستگاری بود

او صبر او طاقت او توانا و دوز

ندیت خرم کرد فادش کند

راپه سوچای گزیده دل سردیم

سودای صحرای دزدی در دیم

۱۰۴

پوشش خاکی خاکی و نه مرا اند
مزرگ تو پنه تو چو نه و کنان

+

قربان قربان جفرین شادین

دشمن گزین روی آزادین

همی دشمن بدشمن بدشمن ^{نظاره}

خبر یا بدشمن یا بدشمن خاطر خازین

کون کشیو بار دی کل جینان

همی سر می آرواق هر چنان

هر کس گمان و کف به نظاره بود

هر کس قربانی و فادای بود

سودای سودای هر آنکس

محرورم به کوه بر آسکت

نہ چہ جسم سترہ گروہ بالائے
 مرد ہے اوس آدمی سپہ ریکت
 ہے قرآن کرودہ ناکہ نے ٹرنک ہے
 سترچ خیرت ہے قوت کرودہ ہے
 معہ وی برکت ناما سما ہنی
 قرآن شیعہ عیش بری بر
 تو پائنتہ برودہ درود

نہ گیان ہے قسب برون بلاقت
 رہم اللہ بیدرس و ہفت
 چہ پیش بسوا رہے طرح نے آ رہے
 پنج کمر زونہ زارم و زردہ بو
 ای راس ہے حرکت حیل خانہ
 فدائے بسند راسی دہری بو
 چم کوڑ میت ضایف درنگ زرد

۱۰۵

حیات کرودن طرہ دی ترائے
 چہ لایق بسون ترتبہ قرآن

شمال داخان شمال داخان

شمال یادہ گروہ کرودیا کہ داخان

شانه شانه‌های شای طره و مزافان

مانا تو و خدا مانا نام آوردن

جه وای بزرگ گشت گشت هموار

بندید و مهران سید شین چم

وای همه شو بو و زینه شو بو

دست در دز می شو با یانه

س اوست سخا و چون به سبب

مدید مدید چش شال چش مدید

بندید بسجی نرای ایش و نیش

کمای بالای نوتل باخان

مانا نام او خدا س پو ک کزدن

سوی در امیر زام صراکاری

و خدی با لث هم بای شمال ترم

بینه شو بو خا و نه پنه خو بو

نوه طره مانا او حیوانی

جه اوست اوست اوست اوست

پیر شو چشش های شمال جه نو

هسی و او چون چشش شال و اچکدر

آرہ سو اچھی حیو واجہ واجون
 رام گتا نا کام و نا کام داری
 تن بینا گرفت بند بیدی تو
 استہ امقروض پے نظر و خو
 آرسد جاری بوز نام نود

واچون راید واجہ و سرگرت دن
 جی جی جی جی جی جی جی جی
 پر و یا پیر و چپشن صلہ کا
 آرو نیو کر دہ در تخت اور
 فرخے منبو پے تو ای بہت

یہاں غزل
 سر نیہ چ است
 طامی کھڑی ای جہ دست پین
 ہن تو ز ا بے دار دست و پین
 ۱۰۶

تو اے بینا بے بہتہ درویش
 خم خفت میت ہناتہ سر دوز
 اور گفت اور کھتر دین جات

آسان کرد جہ لام مصت
 ہر کام بویو صفا شس آوز
 و ز مند و طرد امنہ جیات

نابیند آنون که زید سقرن

میدان ندیده سپاس تارن

تافکت سودا عانی تو شردوه

تاشیر بیدخ تو مانا و بر

دیران شیران آمان موانان

ایه عام کردن مرکت دیری

دغارتو کلدان سرخاک بکر

دشکاران
واده خاک بین فصد شکران

دوی ماییدن
تو همدل نال کیمت حرمش دوه

سفری شکر شکر بی سرن

شوله ناس کلدونه پیوارن

داودی فرخ تازه کزدوده

نگوشه بیست نه فوج شکر

شیران دینه رشر بیدخ نمناک

شیر بیدخ نمناک شیرای

جه بزه نجی من تر و توی خاک بزد

دشمنه پانی هر دشا حل دیا

ایمانت شادی دزد و قهر دال کبر

خلق جرانان تشرنگه بی شون
 تار یک بی شوگا شوژنزه داران
 (دای خاران)
 شیربایا عانه درون پرداخ
 کورپه اگر بیان نازاران
 آویا چیان و سغ سوردای دودان
 سیامال ماسم سر لوان کلند
 هیچ دیار نین کسینه ویر بود
 هر س بی چند وخت ستره دله
 دله گریبان ز ستره خندا

انتظار اوصاف آما می تی زن
 گریما تامی بدر رخساران
 کینا دسته زلف شیرین نگاران
 پر رزه خالان روی صفحه چین
 ایدو صدف سغ بر آماجین
 حمده شیر مدرسه سیدند
 شبو کسینان خاشکی دلدرد
 و بوی مایه مست و مانع مکرده
 سو چیا بخوشی سزای محبه

آخر در بیان ساریش کرد
 وارده گریبان و ابدان یاد
 مرگ بی و ازت عجب بر کنی
 دنیا شنیدن بینی بشد
 ناز ازان پیر داغ تو تشریف مرد
 در و پیش روی من هم بود
 تا که چنی شبین روزه سر بر
✕

بی و نامد مرت تا روی قیامت
 گریبان و حال را بدخ هفتاد
 شین و ست او درینا شاد او
 بهشت شاد پیش علی شد
 حوریان پردازت تشریف آورد
 آئی روم بر یاد روم نه بر یاد
 با و سوز حد دکان کسوت

۱۰۷

اراکله محروم دست بزم کس
 تو شاد تابی و دین خدا بی شکر

P

از صد ناما نقش تو صمیمین

بندم چه خاست و تقریر من

<p>مداد خفا</p>	<p>اَلَيْتَ نَسِيَةً مَرَّةً نَارًا رَائِحَةً سَجَّحَانِ دِلَانِ رَسَاوِي مَحْدَرَاكِ</p>	<p>۱۰۸</p>
<p>هوس شیار به واده مستیست با سبب دوس فامست نه فکر کرده عجب تو</p>	<p>دیده با و سوس بدیده با و سوس بد ز نامت با و سوس بد و سوس بد</p>	<p>با و سوس خیانت خیال خیال بد دوس و طهای و صد نازک تو مالک</p>
<p>دوس حالت بی زلف زخال به حال تو سرمایه محرمت بدر و تالان بی</p>	<p>دوس حالت بی زلف زخال به حال تو سرمایه محرمت بدر و تالان بی</p>	<p>بدیده نامدزدان نامفردان نشسته گردین بو خیال نازک کرد و ه</p>
<p>نازک خدایان درون دنیای عشق بو باربان آندوی در دو و ه</p>	<p>نازک خدایان درون دنیای عشق بو باربان آندوی در دو و ه</p>	<p>هر یک و طهای تو مالیه ه مره باده ناب حقیقی چشتن</p>
<p>و پزاره خال بوم لایسوه نه وار که پر شرم جبه نام کام و</p>	<p>و پزاره خال بوم لایسوه نه وار که پر شرم جبه نام کام و</p>	<p>مره باده ناب حقیقی چشتن</p>

خاے به یاگز نازک خیالان
 میخانه خاے می خواران به شوق
 زیاده کرده این شای سپنه ضامن
 جادار رویه بیسارنی
 اشعار یوسف ابیات خانا
 فرموده شش مضمون مده که گواران
 واته و اچونند خانای دل خمین
 انقار ابصار طایچی کرده
 به نموده فرخیال خالصین

به مداح مشدن دوشخته خالان
 باوده کس نامم باوده زش به زوق
 مخدومی معده وم مولوی جافان
 صاحب ترکیبه ماک شای به
 به خیال خالصین و پمچ نما نا
 ابیات ترکیبه مداح بو ران
 فرموده شفع درون ماتمین
 ابیات بنات نجف پرورده
 به و جوده لای خالصین

<p>وَ كِزَّةٌ دُرُّونٌ صِدْقٌ مِزْنَانِ مُسْتَفْتٌ وَقَمٌ سُرُّونٌ خِيَالٌ</p>	<p>وَ اَدَّةٌ مُنَاجَاتٌ قَاضِيُ الْحَاجَاتِ اَيُّ دَانَةٌ نَفْسٌ شَفَافٌ شَرِبَةٌ لَاحِلٌ</p>
<p>تَبَحُّثٌ جِهَتَاوَانٌ مِنْ فِرَاوَانِ</p>	<p>يَا جِهَتَاوَانِ كَيْ مَعْنَى كَرَمِ آوَانِ تَبَحُّ</p>
<p>تُرْمَتُنِي هِنِي هِنِي وَ كَيْمُ بُوَانَا اَيُّ لَدَّةٌ نَعْلُجٌ خَاطِرٌ بَرْمَاوَرْدُ</p>	<p>هَرْتُونِي وَ طَاقٌ دَانَاؤُتُرَانَا نَعْفَصِرُ فِرَاقٌ بَعْدَ زَارِيوَرْدُ</p>
<p>مِرْحَمٌ بِي كَيْ سَرُّ وَ جِهَتَاوَانِ</p>	<p>بِيوَرْدَةُ زَانِدَاؤِلٌ طَاقٌ بِيزَا</p>
<p>بِنْتٌ بِنْتٌ جِنِّي هَرْمَسِي كِنَاؤُ دَانَا وَ كَيْ جِنْدُ بِنْتِ سَوَاتِ كَرْدَانِ</p>	<p>طَاقٌ بِيوَرْدُونٌ جِهَتَاوَانِ نَعْوَحْتُ فِرَاقٌ خَاطِرٌ نَافَاؤِي</p>
<p>حَلَّتْ آسَانَتُ بِيهِ از كَرْدَانِ بُوَرْدُ</p>	<p>مَعْنَى شَوِي نَانِمُ جَوَاشِي آوَرْدَةُ بُوَرْدُ</p>

یا نمانسته بوسین دیریم نفسی

نسیم کز ذنابت بر دینا کس

جینت ز حمت کلام پینا بر

کف پات و خازم ایشا بر

یا خیر تو دابرت و هرزه مرکن

بسته خد گنت دازی توی جرگ

یا مرده هوش طردی دانه در لیکر

جه تیر اندازی کرده برت تقیر

تو بدیر جسمین من زود ویردم

همت بر ما نازد محرومیت و زدم

چون داده هوس سباده حقیقی

ناماش سخی طر جوه تحقیقی

تسخیری و جسمی یخانه باقی

آی دانه مداش باش ساقی

یاران ویردن تو بمن دنی دنی

ایسه و کارن ساقی کفایه منی

سادی ثای دگر نیخه هر پسته

آزار کز چون طرسید روان بسته

کوشه عرق چین باورد برودا	پیشوگر لانه دلان به سردا
کوشه چم او جام جام او امقم	ماند بر کوی او او کوشه چم
ناز را چون بنوع خراکت ز شمشاد	دورث کرد و جزو خزان دود
چون واز مکره قصد ووق غناء	وارد آرزوی دهمه چین کل
پیدا کرده سعی با شوی غوا	ای لود ناست بسته خاضع
شایب و زینت جبرگه صرناغان	موت از صحرای پر حاکمان
بانه ناو و کلاسانه گز	بالا خانه چم دیوانه گز
از پز بوجده بانسیر بشدا	گشت عاجز کرده خدایت بشدا
وی حرفه و مکره و نه عالم نظر	تعریف بقیه خالوی بحران باز

چون نگاهي در بزم هزاره کرده	خارا و خانان طاق قول اول کرده
نار و ناله و حر و برق و زلزله و صرجه ۵ ۹ ۵ ۸ ۹	در مستی و ملبت قضا و خیال ^{طلد} ۷ ۲ ۸ ۳
و ای پشت جواهر دانه لاله	بدیه مژگونی در خیال کرده
چون پای خیالان نازک گرد در مژده	دپشت چینی کوزه در روشن کرده
و نیم سجده ز صوره ظاهر	غیور س مستوق حقیقی حاضر
و س عبت عفت بد ز بضا	راضان و کن مژه در بایه

مقدم در جواب واضی ندشته است	به بد کن غمزا افتش بر پاسن باختش به مستوق به بدل خاضن	۱۰۹
--------------------------------	--	-----

دس رسکه بکر فکر نیرینت	بروی خیاطه فرود بقر نیرینت
تند ببت نشان فرود خودی	چون از روی دهن نیتوی مخرومی

تو ن دای و تال دیار فرنگه	چو خورشید آند روز صد طریزه رنگه
روئی آما صحرای نیش نسی	طراوت بزرگ و بوی جادانش نسی
دک می د و کتشت نانت بر آوا	پوششت کرده دوده احسانت ناز
بی سیم بر ترکان ما مفر دیم نین	بی کایم صفت دل سر دیم نین
نسخه شرح عقیدوی مسطقی	بلادم مسئله فتوا قضای حق
پشته گیان و گیان و کابین کرده	فوق عرش سوز و طریزه زده
یازده جعش و دل نا و زدن	و هر سه طلاق با ننه کردن
و شکایتش آنا جوی صبه یحیی	کتم بی شتری و نش آه صبه یحیی
چای آو و هوای آو آه و آو آخ	بی سوزی منزل دل کرده و یا تانخ

و بے من ترویش زینت بی نادان	خاصیت فرماوان دانست شکاوان
-----------------------------	----------------------------

۱۱۰	بی بد کن عمر یا فتنش ز پاسن با بخشش بی معشوق بی بدل غنا
-----	--

شاید دایه جفت خندان	ز اس بلا چمن چوی چو کمان خندان
شمال و خدمت او زمان خطر	بشو از پرستش ایستش بخاوده
گروه از آن سخت فراقن	هر چند مشتاق صدیک مشتاقن
بلدم تا و سیند بجران هر ری	لا فاهونا ورنج مسجوری
تا بخوری ای جیم سروان او جیم	جوشش دایه و هم ای جیم تا او جیم

۱۱۱	مکلف مکلف هوز مداننا ز اش او ویش زای آماشش نبی یا بنیوا ویش
-----	---

سکین بخش در دایه بند	دامان و هونا و زامشان کلر مکلر
----------------------	--------------------------------

جواب
دایه
برسوری

یکلو چشم نجسم گرد برده به
 رسته بیم چرخ طردوز و اندر کل
 ناگای حرمای دزد دزدون پر خاران
 زلف ناگه خامه خم رقص
 یا او سرداد دزدون پر دافان
 از صد شراره ناسره حرمی
 گرمی تاو زود ز تینا هم
 س نام جفا صد س دزدوم
 منز چرخه چپ چو اشته چکری

سید خشم یانم ویران کرده به
 پیش پوخال غمت کن چون سازده بر
 ز شش دارودی زمانان زامت او گلار
 منظره سغدوم جینی خم همدم
 پروانه پای شمشیر سیاه طافان
 تاو این تاو دزد مبهجوس
 بزده بی سینه سوما بینا هم
 و در میره بی نور مطاش کز درم
 چن کلام دردی سینه داریم کرده

وَزَنَةَ مِيَا وَحَتِّ وَاَنَا نَا مَكَّت

لِيَا كَرْدَام وَا فِدَاي رَشْمَه خَلَّت

۱۱۲

رَوِي اَجْر جَنَم سَخْت سَام سِيَا بُو
نَا مَا جُو دَم لِيَا ن جَه نَن جِيَا بُو

كَا م سَا ن صَد رَكَّت نُو ز بِشِدَا ^{سَمْعَن}

كَشْتَش كَشْتَش كَشْتَش هَم بِشْتَش

فَضَا بِيَه عَرَش وَا نَا بِي كَبِيَت

يَا بَا ر كَا ر نَا ر كَسِيَه صِيَت

اَسْرَه بَر دَه غِيَبِي مَحْرَم بَر دَه

سَا ر خُدَا ي سَلَم مَعِيَت

كُرْدَم نَا لَا ي ا رُو سِل د وَا ن

رُو ز ر دِي م مَحْت بِي وَا كَسْت جُو ا وَ ن

هَر كَس شَفِي عِي ش يَن وَا لِي ش ا وَ رُو ن

مِن جَا لِي م وَا شَفِي ع كَر ر ن

يَك ج حَر ن بُو زَا م نُو دَه

سَر نِيَا ن وَا خَا ن ا سَا نَه نُو دَه

سَهَا ن غَرِي ب كَر م سَرَا ي نُو ن

مَحْتَا بِي وَا رِي زَه سَفَرَه رِي جَا ي نُو ن

مفرنا مہمان بے ڈشہ آمان	دریغ مگر آمان صد آمان
	<p>۱۱۳</p> <p>ناخاندہ بچہ کے عادت کر دین توشہ بیدر گلابی کریمان کر دین</p>
<p>گر ڈتفرقہ بین چون خیال من دن پلاو پت بڑ چونت قرارن دواز شاہی پیچھ اقامت اپہ باز دستن نہواز کہ دزد پے رو سیا تریا پے شتنبہ لام</p>	<p>دہ نامیا ران بر شین جی زارن گر دکو چشان آنا دیارن سنگ باز ہوش پیش باز فاش لو ان جی کوچے خالو کہ نامفرد تو پیش مری کم ہوں و کم فام</p>
	<p>۱۱۴</p> <p>ساجھی ازواج یاو و دیاران باتن بڑ دست شہ ہوران</p>
ہوناو ہوا نام چون سید جابین	امشو دیارن دردم کارین

آوازۀ مینت ندرون صد طرز

بیهوش چه بوش کم فامی به فام

سایه چچی دخیل به دور دور دینت

کف بد زنه دف سجت نر و یانی

فکسا آسا دست در و سطرور

چلیکت نه سر چکت سجت در قرار

دست بحقیقت منت بکره می

کف بد زنه دف چکت باور و نه

بو آواز بر ز فاص بکره رازانک

چشم حیدر چکت و چکت خان بین بر زنه

و هزار مقام مدران جفام

مضطرب فدات نامی باور و نه

وینه با ز بند چه بنم آرای کتا

دف و نه و سجت باور و نه

و هزار دکان بنوازم را نجا

سازان پاره چنه و اولادی و کی

پسچ مواج که ز فدا دای

بغش از پنهانک اندازان

جوش دُر و نالم کُرد و دُر و دُر	موش دُر و خان کوش دُر و دُر
---------------------------------	-----------------------------

۱۱۵	از پز به خیر سیت با جسر چنی رنو بسو آله و آ کر
-----	---

آر گمان کیش نیخ چون مهوریت و بر قیامتج چون مخرت گمان و کب یا وان پی پاپوش یام ند و رطر آرصه که پیش صلوات چشین ریح بو طوره	ساره ج ناز دُر و حریت او عذاب نصیب کور سرد بیو یا نیو تر چشین صلوات حرر بدو ناحیه چشین صلوات آر مین مین از جوتن جوره
---	--

۱۱۶	کامین صلوات شای باله مرقر سکر آتین زو جواوم دُر
-----	--

نیشانه ناک ناک نازاران و غلط شهو حال زان دُر	یانی سرد قمر پختباران پی وی و پاکر همناسه سردان
---	--

نتیجہ قیاس قضیہ قضای تو
 پزیر کہ ناسور دوزخستہ میں
 گروہ لول گنج مناسان سرزد
 بند و تابی ریشہ کیا نہ طہرستہ
 فکرت و کورہ مہرہ ساختہ سرزد
 وزوت نکجا و مینان خم
 تا حوضانہ طہرستہ کلمہ سرزد
 پنے گرمی کورہ میند درونٹ

تدبیر چنہ طہرستہ ناسور قضای تو
 کوزہ کلینای زام پتروک سبتہ میں
 کم زینن بزوت نہ صد گنج درزد
 خیال آرزو جہ آوات دوستہ
 پنے تفرقہ و وحدت نزدیک سرزد
 روی شاد کے روی و صد زنی در
 آنہ پسرینی اول آخر بود
 ہنستہ سرزدیم آنہ او سونٹ

معدوم در جواب

حقیقت پیری تو وٹ کے سناس کوزہ
 پنے تینا کلے پسرینی اس کوزہ

یا کز ناله ناله نامه ببلین

و سن چو را سی عرقه مغلان

درد نام فرودم درد و بیم زانام

کردن پست آنام چو کردن پست

مانا کز او من من بجهیم

یا چو همناسه صب دعا دلالت

بد دعا ویت تصدیت پشان

جو شاسته بازار شازای است

هر گزتم کالای بالای نازاران

چیشن پشویم ماتمی دکن

شاهرد انای کردین اخوان

ایش نام فرودم ایش و نام

بلدم تو قضا و به تدر پیر و است

و ک خیالت او درون آرزو

تا که تا پیر بر پیر شو ناست

گو یا چه لای و پست در و پست پشان

من روی ما به کردین حاضر است

چه سر دعا نچیش بی سر شجاران

نایمانه گوشت مرفرد که برین

از هر ساق دزدی دزدیو تر جی

نکیون چه نامش ددی و در شجری

ساز چون صدای محبت خامی

وشی و ناوشی تقاروت زانو

مید و قین هر هر چه شخصون

سایر دعا که تا جرح چپ زانو

من و زو او و زو او او و زو او

خصوصاً ببله جلالی نازاران

فردوس مضمون بی او کرد که برین

بیونما چون آن چه دزدیو هستی

کیفی و بی کیفی نزدیک و دوری

قیامی عشق هر بیست نایمانی

بچه نزاره هر بیست نایمانی

جریمه و خدات شیوه کیسون

نایمان قش من هر بیست نایمانی

من او قبا غلزه او کوی هر حیل

هر بر خاستن چه و صد نایمان

تزوید یک یاده ترمین افغن	حضرت شای خیال قافلده و صغن
پوده هر رفته بدو در کسان	تزوید که بنزاد هر یکی هر کسان

صه کوئی تزوید شادی و یادم
تزویره هر آری و یادش یادم

بگرد کار چرخ چرخش خبره	وزنه صبح که هر یکی توبه کرد
------------------------	-----------------------------

زرد که سر پا چه بر مؤرد چغنه	هر صغن پره بهر کیم هر زن در
------------------------------	-----------------------------

پای شایم ریان ماران استوره	نه پناه ایتم تراز توست سنان
صنم برت بنم صمد ناسنان	دوی کوره درون شون سنان
ساقه می همی داو مغنی رکنی	نه جی نه فریاد مرطب استنک
گر می می نوانی کز دوز و نه	تیکر بو چینی زائله وی و می

<p>یاران چہ ران برادر سنگن وادہ زیارت غوث الاعظمین کک گردن کچ بوبو بارگاہ امامت ماتم و بی قائم مانگر اولای سالی گردن</p>	<p>واچہ وادہ نشہ سنگن بزدین تدارک بعداشان جمن بی توہم خوشوع دس دغاؤ د خیر جماعت بی امامتن گوشہ نای بند شدی لڑ</p>
--	---

<p>ای فخر مرثیہ است</p>	<p>قیام در و بزن آوقد وقت قیامت ساز و جنس قلا قاست</p>	<p>۱۶۱ بین</p>
-------------------------	---	----------------

<p>چہ خیرن صدای کار خیرتین یادم ز بازمان مار کارت گردن روپے وفا و شرط اشناہت</p>	<p>نام زمان پے بزم شادیت جم مکتب چاکہ میجاری سردن روپری آویس رای خدایت</p>
--	--

<p>داؤ پے اِپسُ سخت نازِ پُست تا عروسِ خاکِ پشتانِ بے شو خاطرِ نازِ اوستِ مَدِ آزار شهادتِ مَدِّم و سیادتِ با کنجِ خزانہٴ مَرْتضوی بے رَدِ یَ کنجِ ایدنِ بے مارِ غیبو بناز و اعزازِ قدُّ تو سازدا</p>	<p>داؤ پے اِپسُ سخت نازِ پُست آئی تُو ندپتِ کامِ بے مَرَس نَبو بُخِ خارِ دُندانِ نازِ آؤ مارِ دِلِ فَرَسِپتِ زیادهٴ سَعادتِ بے تُو نَو کَلتاغِ مُصْطَفوی بے کَلِّ عَادَتِ شَن بے خَا نَبو نام آن مَرَحْمَتِ آئی تُو سولِ آرو سُو قشِ پُر داز</p>
---	---

<p>۱۲۲</p>	<p>بیرِ بَ شَرِ نِزِ سَایِ آوِ رَسولِ دا صَلِّ اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ</p>	<p>بِرْ جَامِ مَن فَر دَا نَو کَر رَلولِ دا</p>
------------	--	---

<p>چنِ مَنِ خَا طَرِ خَا رِ خَمْبَا رِ دَا خَدَا</p>	<p>آخِ چِ آخِ چِرَا نِ پَرِ آخِ دَا</p>
--	---

بشیاپی و سیر سر آو چمن

به آو پراختم نو چمن چه من

نمان کردا چنی بلبندان

چنی نانه چنه سفته دلان

۱۲۳

مانه قفله اما ناقص
آوان په کلان ای میخ په کوهی

دک بخت و لیو مویون

حالت یجا پشپو مویون

کر دیش و طیر ملو هوش بره

ناکر ده کرده کرده نا کرده

سجاست کاپه ایم کابو دیدا

مانه کر دول یاد و سجد

مانه کرده برت زبه کر دت بو

یخچ عقیده و طبر زوت بو

په چیش هر کو وصف و شکار

چنی عقیده طرافکاران

وطن چیش اوچ بطور

آرمین میلن ارجون جرون

<p>ویرده ویرده مو له پله باقی ساره رجاست هر دم داد سو هوش و صدای دف گوش در آبی صفا جفا در و قضا ای</p>	<p>را مجازیه در پیش زنی بی دست دماغ و نشه و لایا سو دس و شپه و هه بو و جام می دش زشت بو پو اهی</p>
<p>۱۲۳</p>	<p>و کرده و فام آه کانا و کردن با کوفام و باور کردن</p>
<p>صدا ای غای هلال روزه داران کوره سراویح صوفیان گرم میزگیان معمور در و ازان واز مخانه ویران در کانه بستن</p>	<p>ناله صرصر باد هه خواران صدای چنگ و نه رندان و نرین زاهدان و زکر ویشان منازان مستان جام صاف می شان بک</p>

تا وارن ماگم بی نادیارن
 یکت سیا هوری روش گریمن
 سابعه سابعین پرنیز کاران
 تو بیو پیاله است حریمت
 نکا دوز و ناز و یاراند
 برید و صوفی خرقه برپوش
 هر کس چنی حرس و بهمان سخن

کثر پزده تار دا پیوارن
 بر بے آو بر جن نکلنوم و حیم
 پیالت پتر که به می چن جاران
 بنمانه بدل آب روی خمدت
 بر پزده و دم می خوانند
 من و دامنه پاک پی می فروش
 و صده آرزو سر بارین ادبر

۱۲۵

بز انین کمان را که کتم کمرین
 کمان مایه پرچ کمان سود برین

شای جعفر آبار گرمی ساری

سنزل شیر از شمار سود ای عشق

دَس و دِيم و آت رُكْنَا بَارَشُو
 مَوَاجِه سِرَّ صَلَّه بَرِيْمَه اَسْت
 خَلِيْمُون اَز پَرِيَش نَزِيْمَان
 هِيچ نَبَرُون نَام حَسْتَه دَر كَش
 يَادَش كَدَر كَاي حِرْصِيه يَادِيَرَدَن
 سَا بِي وَ سَا بِي صِه لَام وِرْدَن
 حِرْجِي اَرَا مَن دَايِم مَد وِجَدَن
 مَن طَا م وَ طَا م تَا بِي تَا ل وَرْدَه
 نَام نَسَر زَوَان شِيَرَش تَا ل

اِنَام حِرَاب سِر مُصَلَّه يَادِي وَ قَا
 دَعَا وَ نَش بَادَه قَا مَت
 پِي شَفَا يَا زَا مَان نَا مَش نَا مَان
 نَكْرَدَن خِيَال مِي ت دَر دَر كَش
 مِي شَر يَا يَا حَا طِرْفَر اَرُو ش كَرْدَن
 هِي س وَا مَلِم نَا جِي حِر سِرْدَن
 مَن هِي مَوَا جُو م پِي حِرْدَن شِي حِر
 كَرْدَن بَدِي سَحِي وَ رُو دَا مَرْدَه
 يَام پِي حَا طِر شِي كَرْدَن حِدْم

نَدَارُ وَ تَقَرُّبُ تَحْرِيْمُ خَاشِشِ
 مَا دَايِ حِرْكَ مِشْبَعِ صَدْرِهِ شَيْخِ
 خَاطِرِ مِ يَنْدَا حَاضِرِ مَيْتِ مَائِدِ
 صَدِّ دَلِيْلِ مَارُونِ نَيْنِ فَرَاتِ
 بُوَيْشَقِ اَوْ جَامِ اَوْ يَزْمِ اَوْ جَمِ
 مَزِ اِنِ حَيْسِ حِمِّ مَاورَاؤَه
 بَاوَرُو نَامِه جَامِ جَمِيْنِكِم
 يَلْعَزَلُ مَطْعِ مَرْدَه اَسِي طَبِ
 وَ بَرِي نَشِ اَوَّلِه لَيْسِ تَيْطَبِ

بِيچُو وَ مَمَّ جِه دَرِيْمِ نَامَشِ
 لَاشِ وَ مَنَزَلِ يَادِ اَوْ نَيْنِ
 بَايِ مَيْلَشِ زِ حَمْتِ بَرِي رَشِدِ
 جِه مِ نِ تَائِيْ جِه اَوْ كُونِ طَاقَتِ
 بَ يَسِ اَزِيْزِ نَوِيْ وَ حَيْسِ
 اَزِ بَ زَوِ مَيُوْ سِيْكَ جِه لَاولَه
 دِيْپَه دِيْشَا دِيْنِ دِيْشَا دِيْكُمْ
 بَاوَرُو نَيْنِ حَمْتِ سَكِيْنِ حَاصِدِ
 خَواجِه زُوْ بِيْرَتِ بَا هَرِ جَمْعِ بُو

	<p>صَحَابَتِ صَرِيحِ تَوْبِ رَاجِي بِيَمِينِ مَنِ زَوْمِ شَتَا طَانَهٗ نَسِيَايِ وَيَمِينِ</p>	۱۲۶
--	---	-----

<p>مَنِ وَيَدِ وَيَدِ وَيَدِ زَامِ سِنَرَايِ سَخْوَهٗ مَنِ هَرَا وَ پَرَمِ دَرِ تَارَهٗ بُو مَنِ چُنْجِ بَادِي قُشِ چَلِ نَوَايِ</p>	<p>تَوَسُّو شَتِ بُو سِرَهٗ صَفَا بَخْوَهٗ تَوَسُّو شَتِ شَادِي بِهٗ آندازَهٗ تَوَسُّو پِنَهٗ بَلْبَدِ مَرْتِ هَرَايِ كَلَرِ</p>
--	--

	<p>بِرِ سَوِ سَوِ سَوِ سَوِ سَوِ سَوِ هَرِ هَرِ هَرِ هَرِ هَرِ هَرِ</p>	۱۲۷
--	--	-----

<p>نَهٗ مَلَبِ خَانَهٗ مَدَرِ مَدَرِ پَنَمِ نَقَا شِ تَعْلِيمِ طَفْطَفَا رَا سَتِي بِهٗ تَهٗ تَهٗ تَهٗ تَهٗ</p>	<p>مَامُو سَرِ شَرِينِ شَوْخِ دِيرِ دِي دِي شِ مَلَبِي قَدَرِ سِنَرَا دَا سَرِ تَوَكُّرِ مَرِ شِ مَرِ شِ تَقَرِ</p>
---	---

	<p>تَوْبِ بِهٗ تَعْلِيمِ سِنَرَا جَنَبِي اَلْبَتِ يَا سَرِ سَحْتِ يَابَدِ جَنَبِي</p>	۱۲۸
--	--	-----

نقاب لصفحه هستی در روده

خاک آن آمانتوی پر روده

عکس بر روی آینه ناسید

چهره دله زار خوبی گریه پیدا

نازکیش جو باد احتیاط مکرده

باوشین مکرده آوصفیه با کرد

نسوی آینه جبین **حج کل**
کم مکرده نام خونی رخا طبر

۱۲۹

مانام کرد او تو توانای زری

خار چرخ بر بیه در درانات زری

بگنج بدی نه بگنج در زبای بیدار

تساوی دست دمی و مودای و

خاروم توجه گنج در زبای مودای

ما خدام و حق صادم آورده

هزل پند پوشش او آورده

جه کناروه سعی کردت در

خیلین اجزای تن لیلکه پر شمشیر

په پیش خار که در روی ضربت ^{کنند}

فردا در روز چهارم
روز چهارم

آیتین و جزو زبیره مجنون د ا
چین آو بر شش و زبانه نوید ا

روز چهارم
روز چهارم

شورای عاشورا دبان بر شش
 آو فریب نه چول شام عدند ا
 آو زبیره مرگ و اسپر برده
 آو حسین آسافر داد که رو بو
 بازارن واده مایتن س ا
 امسال نو و نماز چنخ خزان درده
 مشیر طاه من خلف آکنز بو
 طریح که آوری چیکر زبانه پیش کرد

محرّم اما محرم شرم دست
 جزینه کلبه ای سارانی ما نهد ا
 رمن زاده زبانه خشم بقیر کرده
 دا خوشتره کولاشه چه کوبد
 ای پسر فانی وی بد زبانه
 برنگ و زبانه سفیدم بر د ا
 وزنه که کی دی و نماز کل بر زبانه
 جفت آرزوش کرد چیت کرد

روز چهارم
روز چهارم

نوی جگر نشوی دما حرم ⁺

نی چی و بی بزم یاران جانے

چرخ نراق طالع جگرین لادو

کے یک جاری تا و نو مو

در پست دیاک چید صاحب نشین

پیکر بوینون شیوه نشین

پرتما لکی نو بو عالم پشپوت

نه شور را حرم نه رد دل شادم

فر صفتش او زده مو ای و بای دژده

کام صفام شدن پانزنگا لانی

بود شیرینی یک مژ نو او

او یک لادو نوم یاد نو مو

ژرد زون و خا در میو تر نشین

حد و ممتیته حشر تر نشین

مهدل چرخ شیوه ^ن ابروی نشین

شوزلف در رو موت ^م مو او ⁺

۴

<p>سیرشان آزار بینای چمن آو پیرت و آو خال آلات نکت چنجه لب یاد تینا پت منج اولادون آرونه فرودا</p>	<p>شش آو زنگس و نوشه چمن آو مارو بویر طرز که بالات سوچنوم حسرت درو حیث و مرگت دیدم نام نه کدردا</p>
---	--

<p>سبحان سبحان سبحان</p>	<p>مضطرب سقایی دردم ناچاران سابق جامی خورس انظران</p>	<p>۱۳۱</p>
--	--	------------

<p>پیدا هر تونه ماسوا سیه پنهانسانه ظهوریوت کرد آروی کرد جدوه و پرین تشارت شناسی تو هر منسو منسی</p>	<p>آی گشت موجودی جدو گزت مایه پنهان بیت تنها وحدت سوچ بویت جی عالم به بقای ناریت بصده جدوه تر پچون سح</p>
---	--

سزوشم وی وصف جایتوه
 از هر بوبه عادت سزوشنکاران
 چاره نین چه دس جده نکرده
 یا کسو تر نین داد ویم کرده

بازم وی جده جلدیتوه
 په قنای کس سر خاطر پرخاران
 بسم اوتبع ایند کچی گزین
 چه دس توبه ادا اولای لای برین

۱۳۲
 و اوئی لای صدزاری بی شوین
 چه لای ترف زیاد چه نشوین

جه گمان سپردده و بختی مرگ
 نامم چینی بار وای ملاحظت کرده
 و ایصمی صد جاز سعد وی طقیه
 ز چه موری نین چه طوزن حالت

خالوی خمیای خصله خانصان
 بشو و پابوس عرقن گزیده روی
 پرت بیت چه روی گزیده کوریه
 که بزمد و خم نخیالت

نامم دم حرووی درون خم برزنی قیام

حاشی بر طوین خاکش و سر بو

خشم مدی و باد شوی سر کاون

کامچین طریبای جوژه و فرودا

صفای کله لان صد طریز امیزان

شریخه ^{تفنگ} مازدم کله فکله م

جی و ناز چمن رنگ با پیران رنگ زرد

برگ نام رخسار سبخت

هر پت خویلیک جارتا مش کردن

نامم فرد نامه هر سیرانگه سیم

هر منت و زنجی دوزش خطی

تو فاصن ز طول سر و سر آوان

کامچین بی سیم و روی شتا و دا

سیر لزه برزم سوزه سر برز

صبت سر بر دن صیادان نامدم

نک معین آو بایند قلدی شاره

اخ نه جهند و بخت داغ ز امیخت

کرزه خشم چمن موخم برینس

<p>کَم بُولِجَاو کَرْدُو ل کَرْد میلو ناپوچو ز کج دتم دا</p>	<p>و نخبی بوشس درو کزه ناله سزوه اوه نلسس باوخت میو و دندا</p>
---	---

	<p>اَرَمَر اَز بختن مر آ فو ط کمن دیدم دیدنت آله و آ کمن</p>	<p>۱۳۳</p>
--	---	------------

<p>تا پسته نه تریفه جبرگم بین گم بت کت مشکبو زوقا و صد تریفت لا حول نه روی زام کتخم مووانه زخم فتم کمن و مکرل سزاون</p>	<p>اناس ناوک مودای صحیرم نجای پیکانان ز مرقه الوی فرنگ حکیم مویو سترام همانه ناچان زده دس پری سزاون</p>
--	--

	<p>ستر نیام و ایش من چینی زارست کفتن آو دیوان سارا کی قنات</p>	<p>۱۳۴</p>
--	---	------------

<p>گرچه بیه کورم تازه کرده ز</p>	<p>نامه نصیحت یک شو با آورد</p>
---------------------------------------	---------------------------------

دَلالَتِ نَوْشُو صِحیحِ رُوئی آرازی

صَدایِ لَاقِومیِ لَاقِیِ زَرِزَرَه زَنجیرِ

زَیله زَاغَلَه زَرِزَرَه پَویله وَ هَمی

شَوقِ زَرقِ وَ بَرَقِ فَرَقِ زَرِزَرَه

تَقَه وَ شَقَه گَرَمِ چَپَه وَ چَپَه وَ زَرَمِ

سَمایِ دَ سَمالانِ نَوایِ نَوَمالانِ

لَا رَه وَ قَطارَه لَایِ شَدَه دارانِ

اِشارَه آبرو کَ پَری مَوبَتِ

حِفْظِ بَ وَا دَه نازِ مَینِ نازانِ

گَرَمَه گَرَمِ نَظَمِ بَرَمِ پَرشادی

سِلِدَه وَ باندِ سَرینِ دَرِزِیِ وِلا کَرِ

کَوانَه وَ دَوانَه وَ رَکَدَه وَ کَرَه یَه

وَرِشَه پَرِشَه نَوایِ کَلَمِ بُو کَلَدَه

چَرِکَه وَ نازِ پَرِکَه وَ شَرَمِ

تَهایِ مِمالانِ نَهایِ دَ سَمالانِ

کَمِ کَمِ اِشارَه سَیْمَه وَ شَارانِ

دَمی دَمی سَ صَبَرَه نَ وَا دَه حَ صَبَتِ

مِینِ دَ سَمی دَ دَکَنَتِ بَازانِ بَازانِ

خوش خشیه خاص ترینه پنجه گوش
و لیسو آلائی بالای شوخ و شکست

شاهباش شاه شهید ای شاهباشان
یاران یاوران منی در دوده داران

جه سختی طالمه بید اقب لیم
آورده شش خیال دکن آبدیوری

تا دمی ترکت زردی صغیر خزانده
آر لای بادی شو قم بر بردا

عشوه و نزالت گز شمه بی خوش
قرچه و قیمة جبرک دل در خان ملک

قاش قاش کزله درون قاشقانتا
ببیدی بگردی منی شکست داران

هر جا فر صحت منی یا که خایم
جو بزدم شیرین مایه هر شوروی

سپیم قال هر شس کس نزالده
میکسیر گیکان دیم شاه باش مکرزدا

برکم نمانان پنه نو غا مانان
گیان را دن پنه تر پنه معده دم آمان

<p>نَهْنُ يَارُكَ "أَوْ شَرِيْنُ رُؤْنُ"</p>	<p>خَلِيُونُ مَرِيَانُ رَفِيْقَتُ كَرْدُ</p>
<p>مرحوم مولوی درو قصی کہ در آخر عمرش ۱۳۹</p>	<p>بلازم فی حَسْبِ حَرْمِ حَامِلِ صَاحِبِ كَفْتُنْ وَ تَنْبِ اِيْدَا بہ بیگمہ سن فیدرہ نفس حوصہ</p>
<p>دِیْنِ نَارِکِ پَرِ آؤ وَ طِفْہُ کُلُّ اِيْدِ لَطِيفِ طَرِ</p>	<p>آپدوای من فی آؤ ورا ای شافین آؤ بچون منزل اید بچون منزل</p>
<p>۱۳۷</p>	<p>آؤ بقاش نین اید عطاش باقین اید عطاش باقین باقی و لا قین</p>
<p>نَهْنَاتُ وَ نَهْنَاتُ دِلْ مَاتِنُ اَشُو سِیَابَهُ دَقْرُ مِیْرَزِ اِيْ اَزْ کُنْ اید ناو و برات بی انداز و ہ کسی قوتش از نقل ناورن</p>	<p>آبَتْ شِنُو کِ شُو بَرَانِ اَشُو زیادی و نقصان رزق و اجلن آؤ و تعلیقہ "عُمُرُ شَارُو ہ شخصی زندگیش و صد دلبرن</p>

مانا نامه ردان چپش مکر دی پیچ

تراز جزای هر شس از پرم نوزش

یا نه چه شو می سخت سیای من

ولک زنده گیم تا و هوا و ه

سادی تانی در کوه یکنه طرسته

یادان و سیر دت تو بمن دی دنی

پشپو کر لانه دلان چه سردا

مانند بولکی او آو لوش چم

دورست کر و جو ز صهران دوربا

من دایم نتر روی تقسیم نامه ویم

بسمیو از ان شیرین نه گویش

ايشو نوزان تندر طو لکه لای من

دیجا دیمش و نای فناب و ه

آزاد کر چمن طرسته در کوه

ایه و کارن سخت ه می

گوشه عرق چمن باو زور بردا

گوشه چم او جام جام او آهضم

ناز و اچو بنوش غمزلت نوز

بسمی با و لیمه

ناز بیت

الله البر لم بیته

سجده الله لم شغره

سخت

کاخ

چم

شمار

تا فواره دشت لود پینه ریش	هر یک پرش ز رخ هورث زبده ریش
---------------------------	------------------------------

۱۳۸	دشمنی نشه ستیم و انده یک ابحار به دس طریم سازه
-----	---

شوق شادی نو	بنای کاخ خیره شوق شادی نو
هموای نو عروس شوق عینه بو	سره کار نایب مبارکت بو
عجب آمنگ نو و پاکردی	عجب آسار و هم آوردی
همی می جی شورش روح آفری ^{خاصه}	بخت جی شادی سهرن آساره
فلک نشینون آی بزیم تازه	آی بازار عشق نازو آندازه
یاران ما مهران همی در زده دارک	همی گردوی میشت دخیل خیمارک
هر کس آرزوش نظر بازی بو	مینش و میدان تیر آندازی بو

بیاک برپیان بزنانک شاسن

یا غدا غای محشر هجوم العامن

بزمین باطن نظمن آهنگن

واده آجیا موت مرده صدگان

شمه کن شریقی شریقی شرین

طین دیهون علمون طارن

کازن دلو ازن سازن آوازن

عیشن عشرت لیقن دماحن

صد ارزانه شده لاران

یا خوش سر م هوشم و شوا

یا زلزله گرم یوم القیامن

ریقن رقا صن چکانه و خن

زشت زشت جام باده و بیان

کمانچه و موش روق و بیان

سز عادی بی هم موسیقارن

رازن دمازن نازن نیازن

زوق زینتن بون بردحن

سر کسرتا پای خاطر خاران

قَطَارَةٌ قَيْطُورٌ نَائِرٌ أَنْدَلَانٌ
 سُوْرَةٌ سُوْرَانِي سَانُزْدَانٌ
 جَهْ صَدَايِ جِرَانِ عَالِمِ حِرَانِ
 يَرْشُمَةٌ وَرَشْمَةٌ زِيَابِ نَائِرِي
 شَا ضَمُّ صُوْرَتِ غَمْرَةٍ وَنَائِرِي
 قَابِ هَدَايَتِ رَا شَخَابِ بَسْتِنِ
 زُرَّةٌ خَوَانِي بُزْزُكَانِ كَيْسَرِ
 بَابِي بَكْرَانِ لَاقِيَةِ جَهْ طَانِ
 خِصْوُصِ آرْزُوِي بَحْوُونِ دَاغَانِ

X

سَمَا وَرَمَائِ غَاصِ جِيْنِ مَخْنِجِ طَانِ
 نَانَةٌ سَطْرَانِ بِي پَرْدَه وَفَرَمَانِ
 دَرُو شَا فَ جِرَانِ شَا فِي جِرَانِ
 بَطَالِ كِرُوْرِ بَا زَارِ صَنْغِيَانِ جِي
 هُونِ دِلْدَارَانِ آوَرْدَانِ وَجُوْرِي
 تَمَائِي آكَمِ صَنْمِ بِرِ سَتِنِ
 اَشْفَقَةِ صَنْمِ جِرَانِ دُ بَرِ
 كِرُوْرِي دَنْدِ هُوْشِ مِيُوْرِي مَخَانِ
 تَمْنَائِي دِيْمِي لَيْعِي پَرِ دَاغَانِ

جِيْنِ

عَطْرُ كُلِّ عَرَقٍ شَرِيفٌ جَمَالَانِ

شَرَارَةُ آمِهِ بَرِيَّةٌ وَفَاؤُهُ مَيْدَانٌ

ثَمَلُهُ زِكَا رَانِ زِدَّةٌ كَوْسِ الْكَوْسِ

بَيْنَ دَسْرِ دَفْرِ صَفْتِ حِفْظِهِ وَحِمِّ بَارِي

كَالَائِي بَازَارَانِ آلاي نَازَارَانِ

كَمَا نَجْمُهُ دَلِيلُهُ كَمَا نَجْمُهُ عَيْبُهُ

بِسَجْمِهِ بِأَنْدِيشَتِ نَجْمُهُ جَوْشِ بَرِيَشِ

رِيَايِ رُوِيْدَانِ خِيَارِ سَرِّ خَيْدَانِ

رَبَابِ سَرِّ سَامِ لَاجُوبِي نَامَانِ

شَرِيْفٌ دَمِيْتٌ وَيَانُهُ لَوْنُ اِحْتِمَالِ

اِسْتَارَةُ اَسْبَرِ وَرِيَايِ مُرُوْبِيْتِ كَيْدِ

قَاعِدَةُ قَدِيْمِ هَيْئَتِ اَبَاشِي هَيْئَتِ دَرِيَشِ

وَادَةُ دَادَةُ لَيْدِ رَضَا وَنَارِ رَاضِي

لَالَائِي دَوْلِدَارَانِ نَالَائِي اَدْوَلَارَانِ

كَمَا نَجْمُهُ ضَمِيْمُهُ قَوْمِ اِسْتِزْمَارِ نَجْمِ

رَقِيْمُهُ بِأَنْدِيشَتِ نَجْمُهُ شِيْمُوهُ رِيَشِ

رِيْمَايِ كَاهِلْدَانِ جِيْمَايِ جَاهِلْدَانِ

شُوْبُرِ شَمَامَانِ رِيُوْرُوِي كَمِ

فَانِ

بغف سزد شمال خفه پیمو کمال
 ساق می هم می باقی دنی بایه
 نگار دیکه خرس یای بنهانی
 صد اول او می لا و نظم دل لادان
 نمانای قاشه قطن بر اهر بکند
 بو عطر کر دن شوشه طلای تیر
 زاره لا چاخ لاریه یازان
 صلته حیران دسه بلیف
 کر نه گری جوش رفت تیش

قفه سوسن خال حقه مژگان
 تاج دنیا برهن یس الاحی
 حرو شربابین یازان کانی
 هون ریش جبرک آدمی تاوان
 والای آلا ی خاص بلا شوشه
 برقه برق طاس فرق کلدوز
 خاسترجه زید زلف زراران
 سرتای گری دن آبرو طلای
 لاره و قطره اشاره و حک

همو سیا و بون تو اس و تاسه

نتوی تا کی شان لو تک بقدا لے

شوق زوق تری که خالان ماوی

ماژده کرده دیم آلا و دیم

زیلغزائله زریگله زریگول

تقه بیجبه کوش پیلدی بازی یاز

خسه بی خیال چریکه و سوز

رقص سمای خاض نازنین نازک

قورطاسه مصلول شورابه کلک

سرو کوش و خلوت شلم و مناسه

یار او ایشاره بیجبه حنائے

درش و دیرشه کل کو نای کلدی

خسته میجک بند سیر سپنه و مم

زیره زریز بیخیر قولونان قول

خره خیر خالان فیره سرو ناز

تربله و تبر پرده درون حرنز

فصد و صد مسدا و آتیه و لزان

کیوی سرو او نیر بادانه و پاپچنگ

<p>ہر کس شاد بین چنجا یادوشن ندما نجاتم ایشو ناسحر</p>	<p>آخ و دافع صد و پشان سانش ساجد بر قضا کر تم کر</p>
<p>۱۳۹ سعدوم مہینہ بازار بر مشن کاسن بیدین یاران کے سر دین خاصن</p>	
<p>یا کام زودا و بی دروم تخت دکام قہمہ درد جسم تاپنا ساون کوشش وان نکلوا کادور</p>	<p>آزیز کام ہوت ہے دیدم پر شہت یادول کام میت نرانت پخت و سن کون طاقت بر بیان بھوی</p>
<p>تو ن نینان دل گوشت ہون</p>	<p>۱۴۰ آخر از پزم تو نام چون</p>
<p>و پشان من کے شہر یاد اور و با لام کالی خان مومارو</p>	<p>خیر بوج فک کام خیال کرد و یارن آسٹ صر رہا س زو</p>

داخوم حور بی پیش مانسردا
 فک شش سوس کاهرت چپ کرد
 چپش سبوا ای زام نزل ندرین
 پله ترید پله ششم دیدار کش
 بدم باورش بر ای غناله شومه

دینان و پیش مدو و روی چپ کرد
 دست درازان پله زمانه کرد
 محروم ولات قشم نخری
 پله تو گوشه ای رانز شکر وار
 بازم حوروشم و بی بر و بومه

پله یقینا حور اسما
 کافینا طواف رانی آسانه
 ۱۴۰

از روی آرزو و غم سر داده
 خشم نه سر جوئی چون ساری
 طاقت پله دهنون چه سختی زمانه

نزد ده درون آهر و زاده
 باز چینی چون فوج سر قافله
 دست چینی پیش بر او دانا

و اوده حوررتن مانا هجی ساج	بزو و زور شدن نیم نفسی
مزه تمام خم یاران لذتین	بزی جلد در و دلبسته عزیزن
مانزه اولذت بر شو به در	فردیلرستم کرخی کیم

۱۴۱
 احجام کمر و جام صاف کیمی
 بکم یانون پنهانی هجی

یاد او ز کلین کرد برم حوررتن	صیای دل ناست دلای دروستان
بر صفت شادمانت	شوقیم پیرت شامی لیل پیرت
جه نری ای کیمت شای حوری حوررت	عرق نرود یکی هر پیر سرور با
هر حور دوره دیم تار شوی قیامت	بر با تو راحت بر این زات

۱۴۲
 شام تو نه باغی و صد کمر دا
 برین نریخ ریخ در و خطر دا

طاق خاقان با هر چه در نظر کن

فرستد نه تنگدست نهی و ایشان

هر سجدی شد روی فرست

طوالتی شد "جذب" حقیقت

تا خاص عقیده احوال مکتوب

دو بینی رای راس و در دیده

یک رنگ نایب بر استغابین

طاس کله سر پر نه و اول

خیال مشغول شرحی صفات

شوق مد و صحنه شمشاد نوس

گردن و سر نه دین معرفت

ز اقرص نور اضله صم کمر بود

مبید و باعث طغیان و کوس

سایه روی جای در دم کارین

روی قوی که ضعیفی نماند
بر روی اکرم بر آن عالم

حقه خزینه "سجده" زان

موسب تفسیر شایسته صفات

هزار گشتی سحر و سحر و سپهر	سویج مد و ظهور ز نور حق سپهر
هر عضویم بین را بطه فرین	هر اعضاءم عضوی اثبات ز کفرین
پیشان بر ز بین زانله یا کس	تا ہی بدن نوز و رنگ و پوش
تینا کس یا سپه انده سیرن	و جو دم رسد خا به صبه غیرن
نیچی هر طری یا یاد لیکرن	استه پسته و بی تو غیرن
ناله خرنیت بو کلو ششم	سپه نایحسم بو پیشون هر

تا پیش چمن سیم تا و ز نموه

و ااضد خط یا و ز نموه

۱۴۳

نه بوته پاکتا و اخلاص کریم	سیم قلب کهن رویه دل جوش کوره
وز افاضه مالان و ناله خرن	مکن نه قارب سبک عرفان

تائیم قائم و اعضای فیض

هر جزوی که در عین است

خردن حجاب مجلس بارن

کمر پندار و جند زدن خندان

لوله پسته و مشک نیم سوخته را

و غم نعلون و اده لوان

پیمان ز جوی می دست بگردد

درل پز سوختن خالی به فیض

هر یو آ ماده رضای صداین

وجود ندیم بصیرت خاران

بپه کوره ابراهیم پیران

عکس یو چون شم شو خرافان

عقبات و شیشه و جان

نار یک کفر بخشو فتوح

۱۴۳

بیم و در تا بخت و حش لا درو
حسن خاتم آرایش کرد

آنز فراقیت هر کردن و برن

که سر کردن با نیم شو چون

تخت پاره روض و عهدم برهن	تخت وجودم طوفان کردین
اصب کاشوم بی لا و بو لا دا	خل سد و نیگی سونج فنا دا
امید حیات قطن و نیش	زندگیسم پله مرگ نایتدیر
ماقم و شش دماغ امید نابودن	دزدانزه فرح یکجا رسدون
نمره رای آی لان یا خوا اولاه	نام او سر قلده خوف و رجاوه
خفت بزیشن شایم جانزدون	نصب ب نصب چه بهر و شوق
منشی دوام ره کز نه نوح	پیم شایه بین آب خورده کون

بے ناله خزین ایوی بروره	۱۳۵
چون آما بی خیال حواسم کرده	
نقش نغصیق بد کز خون عشق	سز سوزای قلم حکا لکه عشق

ظهورت کردن مغز و پدید آمدن

تمامی اعضا مملو می‌شود

موانع تریخ نکر و شش پاست

کائنات چه لام گردد تصویر شود

مرهمه مانده چرخه قضا

و در دنیا حیات غایت شدن

چون خاصه نشانه نین می‌باشد

ایم حاکی نین است و هم چون

از عهد تیغ بند سپهرم کرد چاک

از بان آرد دشت آرشان آرد

علت چه بنایم کرد و جیا

اجزای چه نصیب نکرند

بروش و خیالیم هر ما چه لایق
نکریم ز کز کز آن آرشون آرد

طاعت نه کانون عشق جگر

نقاب با هر صعودش کردن

کره دن و تیر او آرد ز پر خطر

منقذ دپدم نگاهش نکرند

۴

کَرْدَن و طَلَبِ سَخَايَم	بَيْن و بَيْتِ لَرِي بَانِزَارِم
مَرَكْس مَوْنِيَوْم شَنَا سُوْدَرِيْم	مَرَاو نَقْم و فَا دَا سَر مَرْدُم
خَا كَم غَم دَا دَه سَوِيْت جَا زَل	شَبَن نَه لَوْنَم يَد رَا بَخِ اَوَسَل
بَا يَد اَرِي عَمَد فَاصَه تَر اَمَن	سَر بَا زِي پَي مَر مَس لَضَا ن
صَرَف رَا ي يَار اَن تَا لِي اَن بَر بَا تَه	اَمِي د و اَرِي خَمْرَه تُون سَا تَه
قَطْرَه زَه شَجَرِ ف	تَر كِي ب
بِي م دُر و تَا فَا يَه مَن تَن بَر و	نَا قَرَه تَعْلِم و خَا لِي كَر و

سَوَا جِ بَانِزَارِ صُهْبَا پَر و شَا ن بَر
 دَا خَن د مَجْدِس مَر قَه پَر و شَا ن بَر

۴

بَا يَسَه دُر و ن نَه سِي م خِي زَان	نَا لِم اَلْفَرَا ق لِي قُو بِي بِي زَان
تَر پَر مَجْرَان بِي سِي دِي و تِي نِي دِي	كُر تَن كُر دَن دُر و رَا اِي اَشْنَا لِي

تم و خم یانه دل تار پست کردن
 بل کوهن تریچ بحر نامده
 خن رفیق خن هدم
 خرم زور شرتن بویش ساز
 پر کر جاکت پیایه جی

را با آمانی لای و جدایم بر دین
 هر خن میو و بان خمد
 خن نه صحبت عز او ما تم
 سب بود عشق آیه و امتان
 پییم در تار پست هم مستم کردی

صلحی درونه بین است و فنا دا
 و نس خیال بروم بی لاله ابر لادا

۱۴۸

گری و زو قامت کردن دلکلی
 وجودم بوطور نامعلوم بین
 از ناله جبهه پر کنه دانش جیا

هر روز نردین و شنوی آمی
 بغیر جی اسی سماش بین
 تو پزیش بین جی نقش پای

۲

غاز و کجیم دو سالی جارب	نسیم از بارو و رتبه اخباری
مرزبه رو با شش بر پیونم و کجیم	مینت از گیلو سرهون و کجیم
خداست بون سالی نخی بے لادو	بول رفته تن ماو دوس باو
بیل و جام می دپان ببولون حتی	نپین کر پرده و جودم بی می

✕

پشت خرمی پنه پریش بکنا نو
 نه مژول و انما نظر بما نو

۱۴۹

اشکند شوق کمر دن فرارون	یا جوخه خیال بر تن قلبی پریش
بوس قدم و پیش صبا یادشین	چنگیز بیست تسلط برین
خاک گردن و سر سبره شادین	خشم لاو دان و طبع باوی و اویدان
زلف و شامه بے تاثیر برین	خواسم تو ه جبار نش برین

<p>رُوحِ نَشِيدِ اَرْتَن مَ اَوایِ اَز اَرْتَن</p>	<p>حَسْرَتِ کِه زَنَمِ بَچِه اِخْتِيارِ ن</p>
<p>زَنَشَه ضَرُورِ ن رَا پَرِ خَطَرِ ن</p>	<p>کِه چِه نَمَدَن اَخِرِ سَفَرِ ن</p>
<p>بِئَسَ وِ مِ سَوَقَاتِ زَنَشَه بَرِ ن</p>	<p>خَرِصَمِ نِ بِنِ طَرِشِ ن تَو کَرُورِ ن</p>
<p>نَو بُونِه پَا مِ خَصْمِ نَدِه وِ مِ</p>	<p>اَز مِ وِ مِ نِ اَخِي سَرِ وِ مِ</p>

وَرْدِ نَشِيدِ کَلِ کَا اَرْتَن
 اَو سَی اِ بَکَشِ کِه مَ اَرْتَن

<p>دِ پِشِ فِکَرِ چِخِي لَ اَو نَا مَوَه</p>	<p>لَ اَو نَا مَوَه لَ اَو نَا مَوَه</p>
<p>چِخِي مَحْفَظِ وِ بَکَشِ اَو نَا مَوَه</p>	<p>نَ بُوَدِ فِرَاقِ شَا وَا نَا مَوَه</p>
<p>اِنکِ شَنَدِ وِ زَنَمِ پَرِ وِ بَکَشِ</p>	<p>اَمِ کَرُورِ وِ سَرِ پَرِ وِ بَکَشِ</p>
<p>اَو نَا مَوَه قَا رِشِ وِ مِ نَکَرِ</p>	<p>اَو نَا مَوَه اَو نَا مَوَه</p>

<p>سَوْر دَرُون جوشش آوردن کشت و جودن مانده طعم</p>	<p>لانا و هر س گروجه طوفان بردن ناوختن هاستیم چشم گرو گم</p>	
<p>۱۵۱</p>	<p>ناب بود کوفته بزمی نژادان بشون و صقه شاز خا مرشان</p>	<p>بردن آسندک</p>
<p>بانه افتادن کردن و اسپم ضایفیم و شت بدست نکلان بایستی زاندم کردن و تامل جیات و نجات هر چه ما سخو جوش و صلده هر س بیایه بین جو جرحه پست خان کازدا</p>	<p>بار کتبه اسپم شای مخر بر تقویم شاپوری و جودم هر روز روشن ساقه شبرک بمرودن و سالی پشم معلومین را پد میو با او ساقه و شش طرز پست اسپر بر لیر فرقت کردن سبک بجه پد او</p>	

پنج بزرگه کوجانه نو کئی

تا بی ریشه نشاط زینر کیم کر پیا

۱۵۲

قله صی برن جده دس دینا بی وفا
پا بی وفاشن بی پا برن وفا

چرخه چپ و راست بر دلاخته

موره بدشانا چواش چپ کرده

کرده دین و شیشه رواشکه برده

دوشش بکن راکه فتورج

نصه هرشن برده و باز پوزید

او هر تو مشه نشسته من کیم نصیب

۱۵۳

پنج هر کیم سه و هر خان
بازی چن چرخه عشق کون

بر نه جلد علی حقیقت ما و ا

پا و سپریه بیات روستا و ا

آشنا و این برشته با این

وزن ابرط بیس روشن برده

تا خاص شورده ویم جودیم

اوسه بر او و تا قی برن کیم

نفس آتاره بر بروم چه را	بک تبا و ظلم جو بر پر جفا
مغنی رادی و ناله فر ا	ساقم کردن و زردی دوا
شایانای قلب او را و کز تر	پوانه آتی قسرد و حیره بر تر
هزین گرفتار پیش از دم	هرین ضالقم هرین زلف زردم
و جام بگون خان فرسوده	بسیاب بیونا کجا به لاده

و معنی بینه در زبان کرد و پیش
نشو در آینه ان محنت و کوشش

۱۵۴

بوی بو پروزی میوم چه درون	میوم چه درون میوم چه درون
کم کردن ناله فرسوده و خون	تاریک کردن بجه پوشان بیرون
میوم میوم پنجم صبح شاد و	خوش درونم لیلان چه بر ناده

آرام و طاقت جلال کو بیخ لرد

سپاسم بر شمس تابان بزرگ

فایده زلفین و روی زمام دارن

نیچی ناکه نه انجار و کارن

فدای پیشه یوسفی و شکر

لبیده ز تار پشته صبر و اولتر

گوش دو و تو ای دل پزیر گشت

پوشش دو و زلفه و گوش تقریرات

پوش خسی ناز و نه دلدان با حق

بدر شو دو و می جان زانسانه

یکسره خیالان زلفان که لام
دشمن چرخ خجسته که بند و سزای

۱۵۵

چوین رنگ جام جم نای خیمند

رونی بنگد قرص ما و خود پند

چوسا و ه ه گشت و شربت دل کاوان

کویره فراق کوی صبر نه اول

خدا یغیم که وجه هوا برودن

دیدم ماهی چو حبت سینه آنچیز خوردن

بار و درم نانان نگرینک چم

نه تقویم چرخ شوانا کمر

نریچ بر جید این راناکا کاش

به خوف سحران مکر زون چون

چلو دست پاناخت اقم بدین

چم نا با بو گوشه زنگه و در

با کون چرید جله جانز روش

بر لابرو سواس خنده حوا

بایم غلس نوز ذات به صفا

جه تا و رادار ساط لک خم

په راپیکه و صد شمار و آخر

غیر صبرت ز قنا که کجاست

هر کاریت زانا آجل پیدای

ریگان و اسپر بز و پنه اصل

نانا مفتی یادت بر و خیر

سما عش بیگانه صد افتون

و کوزه گیان سوز سفا که رس

خندگی سیم بگرد خنده

با نامه و عنایتی که در حقش
پیم برونش از پیر حقی و دبیر

۱۵۶

مردی که کوشش به خط استوار کرد

خلیفتش سوز داشت و همه آن رخ

کردن و بر زبان پای کسی دهانم

کشت اگر زدم بر سر او برودن

پس این چه دردی بود خوش برون

و خیمت چو چمن آفر نام

ناید و برودن گرمش به آنگر

مطرب و پزده و شبان به شهر

خوشید که بر بجه ملاحظت پیر

گردد سپردن کردن و در بلده

طوف ز مهر پر لالان نام

خراست دیم تمام این کردن

نای برشته میژم و قطره آب

صافه حموری بود سنه اعضا

نسر جوش خم جامی ناز ستر

بیج در تا پزده میخ کردم برون

کجچه عوشت کورد و امیش دین	واچته عروان و فاشان نین
صد پیکان خار پیکان ندرل	اولی بنامان و پشان و بلندر
بیکل جبه کلشن مازو بی کس	جو دمایا شترط پشان اوبس
حکم زمانه کورده کورده	فدات مانی پی کسم مروتی

سید ز مقاسی ول باور او در
از نرسد کشت من یا کوریم کرد

په اشاده آ کیر شتر شق	طهر که بچین قال بوته عشق
خبر پراز کم میانش کردن کرد	کوردان و مفرق بوق صفرا کرده
سوادش لادو شو بخته اصل	مترت پیکر اجزای مرد اصل
چنی مرداری هدف کاسه شعور	تا اشرفی رکت سکه ضرب جوز

دقت عرض حسن ازین دست

ایم قبول کرد و بنای پیشکش

مکتوب زری ناز و ای شایسته

تا قبول طبع آهنگ ناز بود

کس چه ضامن و حاضر نگذاشت آورد

چه هر بیاری نبود و پیشکش

بفرستیم چه زال یوسف

به عقیق مایم کیشو تا سف

دشمن چه بین بر که یاران
سوادجان را میخیزد چه خرداران

آینه ظهور صفات غیبی

نگار جلوه بشر لایبی

برهان قاطع اثبات هستی

دارو پنهان خرد بنگار هستی

چه در چهره حسن و بی با نانو

مژده هر آینه سحر نانو

یگر چه شوق زین کردن

چه لاله چشم ز میوه او بر

تاجی آغضانم نرودی پروده پوس	مشغولکن و ز کثر اشبات یا هوس
غیر جبه حیات پیچ زین باقی	واژه حرارتی ماناها کاسات

۱۵۹	مستم کرم و جام باد کد کسر شاد تا کس کز انز سنان یا یا
-----	--

یا دم زنی جبه کز دین خالدا	جنی بال طیر باد شامه
انظهار آیه کله بسته ورون	دیوم و دپدث فر صت زنون
دکترین دایم بارش فرین	دنیام بی اینک بالای تو رین
بغیر جبه حرین آو بالای نام	منی پیچ ضعی غنشدن جبه لام
بلد چیش کرون درون چیر	حریش و مابین سنو تو آو

۱۶۰	کارگر حرین تو نام زنه در نه من جبه تو حرین تو جبه کو
-----	---

پنجش بن زبانه آخوند سید

شاهی بزرگای شریف خان و شریف

۱۹۲

مره بزم کیف دله خم و نیم

روشنی دیدم سرمایه زینم

و نامم هم جریمه در بود جلد ا

پنجش و چون و قام ناستوکی دلد ا

نزرعه خدیج انانیم کمالان

تا بقیه سید سرخیم بلان

از کشتن بیایم کشتش و نرود

در نه زمین و نرود زینم نرود و نرود

سر تا پای و پیشش خندان خسته بود

در آجل و دام به بحران بسته بود

۱۹۳

پیم نرود شای بیای که سرزدن
رایه من سوزان در کشته ان سرزدن

نرودیم چه دینه فلک آوا و نرود

نامه بی سیم خاست رقم کرد

میت نرود ا نرود چه لان کون

رن و سیم چون و چون سوزا

قَسْرِیْ قَاوِرْتَهْ كِرْزَهْ دَلَهْ سِرْتَهْ

مَالُو مَالِ شُو آسِ پِرِ شَاو پِرِ

قَسْرِیْ قَرِیْ قَرِیْ سِرْتَهْ سِرْتَهْ سِرْتَهْ

بِهَیَا بِنِیْ پِشِشِ شُو بِنِیَا وَا نِ

آزِزِمُ آهْ حَوْرِبِ بَالِیْ تُو

بِسْتَمُ كِرْزَهْ دَوْبُلِ بَرْدَشِ پِرِ كِرْزَهْ

بَرِ سَتَهْ حَوْرِبِ سَتَهْ سَتَهْ سَتَهْ سَتَهْ

۱۹۷

دَلِیْرِنِ جُو شِ آوَانِ سَهْ كَارِنِ

بَاثَرَهْ بَغْرِ آوَانِ شَا قَهْ شَاوَانِ

تَنَ حَوْرِبِ كِرْزَهْ غَبَارِنِ

فِرِ سِرْتَهْ سِرْتَهْ سِرْتَهْ سِرْتَهْ

سَتَهْ كُو سَارِنِ سِرْتَهْ سِرْتَهْ

بِسْتَمُ كِرْزَهْ زُو خَاوَانِ دُرُو نِ

بِسْتَمُ حَوْرِبِ سَتَهْ فِرَاقِنِ

وَا زِیْنِ سِرْتَهْ سِرْتَهْ سِرْتَهْ

دَلِیْنِ بُو نَاوَانِ دِلِیْنِ دِلِیْنِ

كِرْزَهْ كِرْزَهْ سِرْتَهْ سِرْتَهْ

تا کاوان کاوان دل چون دل پریشان

هر دو سر و سر در هر دو پای پوشان

حضرت آبرو وقت آوایانگه

بانیان طریقه برانگه

هر آ آبرین سر وقت آبرین

دل آبرین بد بخت آبرین

و بد سوره مگر دم با رقیب

و آده آبر با ده ساقین

بشقی پیاده سنی چا و است

بو بشپوری چین پای کله است

برق و بزرگه و تم داش و کدا

پلو فک سینه و آمام و جده

ز انام کن دیان هر کوی نوشن

گر و لوشن آرزوی نوشن

بانی معنی بکلم آبر
سوی چنوبیسه خاشاک استی

چرخه تونی آن کاره کردی

بخت تونی شادی آوردی

در دونه موی ناممیش آمانک

تقریب شیرین شکر بزرگت

مجلسم دانستم هر چه کردت

حسنت زیاده بودی در دلان برون

هر جلدی بی من و بگله بی تو

درد من نشان نه جانک بازی بود

چه سخنهای صحبت ظاهرها و سخن

چه حاجت ظاهر آما و آسودن

آمانی ببلیم ای پنه چپ گردن

خنده صحتی آمان آمانک

تخسیر خود زده در چنان بزرگت

یا داود سرد سخت خسته در بزرگت

من کینا که خاست و یادم کردن

حسنت هر چه نه جلدی بود

ایم نکاست زین تر آندان بود

دایم میل هر چه کس کس

خیالم گوشه آساکه کردن

دایم خیر هر چه زودش آوردن

پایہ شاد پیش زمین بختش
بل بے بقا بڑ سزاؤ بختش

۱۷۰

چشمی ہر زیاد ہے دور و بان دور

عہدِ رحمت اور قبرِ حوری سزاؤ بختش

مانند دل اولاد آوا بڑ دس ہے

ہر ایک جہ لایہ کینو ہا ہے پیش

جہانِ درونم پیکھان و تیر

زوانم دایم وہ دیش کی قبر

کین رحمت کرو و صفتش اور دور

دور دور و دین آسانت شاد

سرسا و ام و چم آو پالای ہے

وشکہ وینت وخت بختش

ار صد تری درون پر پختش

اپہ خسر تان پیم بن بد آئیش

خصوصی تو کلاکت ہو بیون دلگیر

دل فریب درون کجا ز دور

مین بختش آئیز گردن بولری

خاص ہے ار صد جاہ شادی و بان

طوَر دَاو حَرِیش مَآو دَستَره	رِیَہ مَکَل مَکَل بَستَره
تَنہ بُو بے گِیَان سَستُو مَورَاوہ	آزِیَت آسْتَن مَآو دَماوہ
اِرَادَت کَرُوَن جَنی حَسِنَت بے	سَنفَم کَرِیَم نَبَا لَطَوَل نَہ
گِیَان ہَوَا ی صَحْبَت جَسْم بَہِش	مَکَر پَآ ی مَکَر بَر بَر بَہِش بَرِیش بُو
وَرَنہ مَستَنہ رَو بَہِش و سَی دَکِن	۱۷۱
گِیَان جَہَن مَکَر بَر بَر بَہِش آسَان مَکَل	
بَکَا یَت آو رَاق جَستہ مَکَدوی	بَکَا یَت جَہ طَرَف بَا دَوِیشو ی
کَرُو دَو فَرِش رَہَا ی کَد کَر کَا ی پَا دَا ن	۱۷۲
بَرُو دَو پَآ ی ہَر دَا ن صَا رَا د کُو سَا رَا ن	
سَفا ی رَیش نَہِش زَا مَہ بَہِش	نَہ صَہ کَکَل مَ نُو دِی مَہ و جِہ
سُو رَہ حَیَا ت مَہ سَستہ و فَا ن تُو ن	۱۷۳
آرُو فَا ت نَبُو ن زَہ د کَہ م جَہ کُو ن	

داخو ام چند دوست نازک نوکالان

آستوت کمر دن چرین مالان

۱۷۴

ایه ناجوان من پشوت نامل
کفتنی خاک مگرات پامل

هر جان کمر اول علی
کمر اول علی علی علی
کمر اول علی علی علی
کمر اول علی علی علی

شایزه کجا و بی برجه که باه

شاینگه کمر آزرده بالانه

بارکت بوزم شایر بود خرق

عشوه و کمر شمشیر پیش برف

تو خاسته ام خاص کرمات

بوسیم اندام عسری بالان

ایزه شاره لکا و خمره درام

نمای بالاد آرشوی و کرم

کرزه بالای نه کره دانه

یکه قطره خوی زشت جامی

دیای نهانی پنجه لکا چشم

شوله شوق زرد شام چون نم

شوی بای دستان حمزه نامل

سوزه صحنه و صبر بر قاض

نامه گران و لغت خوشخوانان

زیره بازو بسته خسته و خرفا

نخ و لاله خاص نچرخه بن جان

زیره طموره و سوز نامه نه

میز به تو خاص سیر مهر روان

باری بخیز سینه باور هم و یاز

ساقیه و اده بادیه زشتان

یاران و درواز مجله سینه

یه چرخه شون سایه قرقر

صدای لایحه لایحه نوزادش جوان

خیره چین شده و نازک نرمان

آما و لوان بقصه راس چپ چپ

خیره قرینه جبرک چوقه و پله

پیر برین مهری نامه روزه ان

شارت تاسر بوغیت شو و باد

یاناغی ماشای میفروشان

وید نه ازیز ناد و سوره

یه سوزه سبکین درین کوه

یہ سَطْرِبِیْنِیَہِ قَدَحِیَہِی

جای بِنَادَہِ صَافِ کُنَاہِی

بِرَبِیْنِیْہِی جَامِ بَادَہِ پَرُوْرَہِ

تَاہِیْہِی سَوَیْ سَوَیْہِی دَرُوْرَہِ

کَلَدَہِیْہِی پِیْہِی بِلَاہِی مَرِیْہِی

فَدَتْ بُونِ سَا آہَا نِ سَا تُوْجِہِی

نَہِ قَمَّہِی شِیْہِی نَہِ کَاہِی

مَرَاہِی پِیْہِی دَرِ قِصِیْہِی اَوْرَہِ

تُوْنِ دَرُوْرَہِ تَاہِی سُوْرَہِی جُوْنِ دَاہِی

لَرَہِی کَرِزَاہِی صِرَاہِی اَوْرَاہِی

مَعْدِیْہِی جَہِی دَاہِی دِیْہِی خَاہِی رَاہِی
دَاہِی پِیْہِی وَاہِی مَبْرَہِی ہِیْہِی

۱۷۵

قَمَّہِی شِیْہِی مِیْہِی سَبْرَہِی

نَبِیْہِی دَخْہِی جِہِی وَاہِی

وِیْہِی حَرِہِی نَفَرِہِی مَحْہِی

دِخْہِی ہِیْہِی نَاہِی دَاہِی وَاہِی

قِضَاہِی وَاہِی وَاہِی کَلَدِہِی جَہِی
مَرَاہِی یُوْمِہِی اَلْبَدِہِی اَلْعَوْدِہِی اَحْہِی

۱۷۶

X

طاهره طاق و سون زارتم	من خوخت جفت چختن قائتم
گره و ستن و پرش جسته زین	یکجا زگر می جوش نامه بدعالم
یه صد ای بینی مذاقا طالع ویم	یلا فاهرس هر س طالع ویم
په دو بر ماران امم خور یوت درو	پسای و سس نین گره خن چکر
چختت پیم پیم جام ناصر ای	زوشات پیم زوخو درو مهوری
خبر است هم است است ای فاه	دک پینات و است باره پاره

گلزار او درو حوری نازاران	۱۷۷
گردش و سر مشق جز که خنبار	

شجایا تروی جاز نندیم	دش آماک بیختر ای بر لندیم
بن صلحشان بر بینی و جهان	خین بیایم چه ویدم سر مان

ساتے یاد دزد و دھڑری چین کل

وصلم بے گردن و نزار قاتل

بر کائنات زانما فلک ملک است

دائست و وصلم و ردا و ہمد

شاو بے و جہی دیم بگر شاو
بلدہ بویارون بزمی و آزار

۱۷۸

آو خابز ملا س جی و کشت

منبر لکھای صیاد ہزار ان غرہ

سینا بچ کہ ہزار زانم و وردہ

نہ زانم زو خواو پے ویش سر کرد

بر سیدی صدای مار دم شکر کرد

سیمیای بوی باروت ہر دہ و ہر دہ

کے تو انای سیر سیر دیار امن

یا پیر وای طاقت پے پار امن

دوم سیر و بوسا پای بر و ہر دہ

وصد سیرس و کز جہم شکر دہ

صہ داور مرن مکر یوم چینی بی
بانو دیم پندر مش پے جاہو ہامی

۱۷۹

رشی آو صفا و سیر د پرنه یاران

نوا و حرمی آو و وصل جانان

ایز نه آو حرمین مژ ناما و سوزید

ارجار و تا مسی چنکر و شانان سوز

وقت تماشای سوزه شتاوان

سیر شلوقه پای لاره داران

مداره نو بزم مشکوفان حم حم

هنی شلوقه د پرنه و جسم

موجب رعبه چشم طغیان کرده

پنج هون طرحوش آو روده

آو سارای بغدادش آو زدن و

اید کردن و زشت کلبه ز سنگ

آو بزه اندازه گشتی بر شین

ایز بوی هون ندو رای گد و نین

آرنامه نامان قاصد نیوان

چینی د پرم میرم تاوان

آر و نایز مانی گشت درون تنگن
قاعله پنج تا قام قیاس گنگن

جوانی ویزد واده پیرین

روی اول سفید سیاه چون قمر

در بر بینه عین بین سنگ و تار

دندان چه دندان یک طاقه نمند

پیشانی تو ان زبان زانو

فکر در و کار جی و برتر کردت

خجالتی بزم نامزد استی

خجالت سماوز بین پر کردت

عالم نام انسان تقصیر بارین

شسته شادی شی ما ز ویرین

سوی اول سیاه سفید چون شمشیر

یا بی عادت کمر پسته نزار

یا پنهای دندان زنده ای هر کس

خدا حافظن آو هموار نو

باورد و خیال کرد و ویرت

آنست غای بزم نام در دانی

طلعت نغمش لعل و ویرت

ملایک حیران سر مسارین

صورت خ فریادش و گریه ای او

میزان چه گشت دل پر اندیش

گرایش با اعضا شتر تهر کن

تا نیم گریان شدن تو بارود

چه نیمه شوان بیدار بر چه خو

دست مناجات هوزدوره و دل

بر بیره آسپین بچه چاره شودی

یا به گریه ای من گرم آواش تر

هر تر بی و طاق دانا و توانا

ز مهر رجه تا و تاوانست تاوان

فکر بند بربای بران پیشین

و سپاس بربای چو ت قرآن

فرود آری بنا ارجح چه حاصل

بفروش گشت نه باز آید شو

بنال و در گای صل کرده شغل

بدان فشرده خاوی مقدوی

رحمت چه تاوان من فراوان

تو مهنی مهنی ~~مهنی مهنی~~ مهنی مهنی

بل چمن برین شای کرم سینه
بدر زده جرم شرساری

۱۸۱

بچه می زده ای کتاب ضرورت

بچه خالو کم قدیم دستورن

اوش نرخی چشم ایند و دم سواد

نامه کتابت و معدوم یاد

عشقه قدیم تازه کرده

گرد زده ایش درون برده

اظهارت پیری بند کرده

سیرت به انشای زانم نوزده

مراهه بین نمک چه قاصدیتان
زجه زانیت دای چه زانیت ایش

۱۸۲

وشت هه مینا دشت ساقه

سز شاز سز جوئی میخانه

فارغ نصورت فرقه لایق

پای مرسته قید صیاد معنی

شرکت نای و شادی قهار

شیوه های شیوه شیرین

شائسن نتجه قیامت سختن

یے داوا ای سخت نہ محال اتن

یکر عقمن ^{قنایای} فضائ سحر پیر

من خونز انام آدب تقصیرن

بذیه پیمیلیت و جای یادان

صد زوبت یا واقربینه طالع

آخه حال زانیت خیر ^{انگ}

پے تتمه ^د رسولام کافرین

ارے پیر وئے وور پیمیلیت نرد

مذقات الزام حرصم بد سختن

قیامت مجموع نہ خیالاتن

غیرتہ و سیدہ دلپل تقدیر

واشہ بر کاران به لالت بکرتن

بواته بد لو ملیرم ^{بح} تاوان

اصتیاج چشن بانای مقالے

بے ترانام منافی طالع

بے باکیست به روی بے انصافین

بے بد سختی من هر صی با ویر

آنا چف بیل جی ویش سران سر
پے تیا طے ویش کس ناس بر د

x

اور تو نامہ ایش شو انتر فتم

دانا و آئی آو و زین کفتم
اسی

گو یاد روت و جوش آما ہے

جہ نامہ ولین پوت فاما ہے

گو یاد آتے توم ہے میل وانان

یا غیر توم جد دل و دل سر دانا

امی رومہ آکات جہ مہر سینی

رو یہ یار انت جہ خاطر شین

چنخ ناری کورہ درون جوش کورہ

یا ناز و ایش و صر باور و

آرزو مند ہے بو تیزہ آرزو

لشہ بو ہے آرزو مہر سی نازو

بسونا علاج ویش سید و نازو

بے تقریب چپوی بہانہ سازو

یا بو اچو گیان یا و اچو زو خاؤ

چپوی بکر و مہر س بو جو اڑ

<p>عظام بر شعله خالک در آب تانامت بیوپه سارنی درود و برود سرد بون دل سردت زنون مین خوی فیضی ضربی سقیم تونی هر و یا ز درود دیو دیو من</p>	<p>آرزوم آما یا ناکه تو بی پوچی سخت بی آرد بیم کرد و مانه من لال بون سیمیت و انون مین معازول ضرفتم تو بی دار که سز کلر حال شیرین</p>
--	--

<p>آرزوی چشم و یا در تونه بستری و مرگت هفت جا تاثرم بقعه بی</p>	<p>۱۸۴</p>
--	------------

<p>سرتاپای چشم آهر و در اوه بر آقضای چشم سرتاپای ویش مغز و استخوان هم سپه استرنا</p>	<p>را مشو هم خان و نم سرداوه حسته ضعیف استخوان ویش نودشت و پوسته نفت پیدار</p>
--	--

کس نه بے آرایش کرد و سردا
 ظاهر آدم هم کوشش لفتن
 به تاوان آه توره درون
 ساق سبابه و آوی حرم سانه
 معنی کو که ساز است بستم
 نه چی ساید ز قضایت مانم
 بوشت بده مانم ساز ساز
 باوره بساط تمام طیار که
 در پیش تیغ بشق مولای در

پیش برزج و نیز طرفه
 و آنچه حرم مان بستم در لفتن
 در بیان سر و آواز کرد و زو و چینی
 پیم در زینت جامی خاتم بدخانه
 سطور و سه تار بستم سره خم
 دمی در نه نه درون زو خانم
 بالام و کمالی خان بزرگه
 شو خفتن شوم به ژان مار که
 بسوز درون بر روی در لفتن

قضای پخت زک که من لفظی	آبخار حاجی ستم سالی پدروشی
------------------------	----------------------------

۱۸۵	باور ز کوره هر دو خند و بخت روی تو بیخ اولای معده وی بد بخت
-----	--

امشوتیا لای جسته ز بر بر تم	دیان سرو از کز و دله پیر سوتم
خیالان خام آوردیم بر دم	تا اترجه دمه من سه سردم
ز و خاوی کج بد و دین دروندا	هونا و هوز شانش جسته بزوند
کنا و ایلات کتک کتک کتک کتک	قرچه برشته کز و درو تم
چغنه دانه سز ساج هوز نامام جابضا	صنا و در کل صه اشراه ناز
سوز زایم می سوز زایم و پنه شو	بیم سز نه سبحان آورده کوی
خوبن تقشس نیم یایم و تقشس	یجبار امشوتی بر ستم من بزدل

آوند خیلان آوردم پر دم

رود چه رود پیشتر زار و زلیم

فسر زویم تنخواهی سمطورانی

چفت پیکر تخریب کن لغت ساز کن

ساز و پیش عشق باز که شکا

مغنی بید زیت ریشوسازین

بگفته خاتم تو در بی و با در

ساق ساد خیل و فریارم ترس

دوری درون ناز و پیا کوه

بترجم زبون جهانسته بگردم

ساقه جامی آبخار و خیم

بید زوای نیچی از تار پیش گازی

بر آرد تو توئی شرافت کار گت

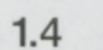
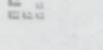
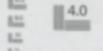
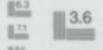
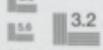
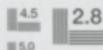
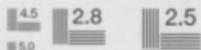
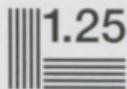
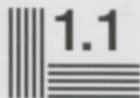
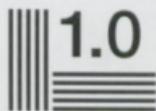
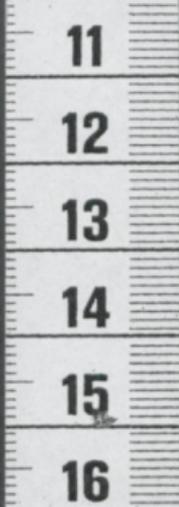
بیکان مشطرن پیری تیره دشت

بشش آو که تو شش آوات داز

همای جو اتم فریم پن مراد

ببروی نازده جام پیره و دس

زنگت غلر زانض منی بیا کوه

4.5

5.0

5.6

6.3

7.1

8.0

9.0

10.0

2.8

3.2

3.6

4.0

2.5

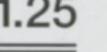
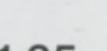
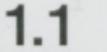
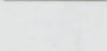
2.2

2.0

1.8

1.6

1.0

4.5

5.0

5.6

6.3

7.1

8.0

9.0

10.0

2.8

3.2

3.6

4.0

2.5

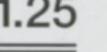
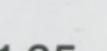
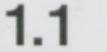
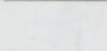
2.2

2.0

1.8

1.6

1.0

4.5

5.0

5.6

6.3

7.1

8.0

9.0

10.0

2.8

3.2

3.6

4.0

2.5

2.2

2.0

1.8

1.6

1.0

